СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIV | П'ЯТНИЦЯ, 13 КВІТНЯ 2007 РОКУ | ЧИСЛО 15 | VOL. CXIV | FRIDAY, APRIL 13, 2007 | No. 15

П'ятеро суддів відмовились розглядати справу про вибори

КИЇВ. – П'ятеро суддів Конституційного суду відмовляються брати участь у розгляді справи щодо відповідности Конституції України Указові Президента про передчасне припинення повноважень Верховної Ради України – через тиск на них з боку окремих політичних сил.

Як повідомляє УНІАН, відповідну заяву-звернення, адресовану українському народові, Президентові України, народним депутатам та суддям України, ці члени Конституційного суду оголосили у вівторок, 10 квітня, на пресконференції у Києві.

Як зазначається у заяві, під якою поставили підписи судді КС Ярослава Мачужак, Віктор Шишкін, Володимир Кампо, Петро Стецюк і Дмитро Лилак, вони вважають за неможливе брати участь гу розгляді доленосної для України справи", поки не буде забезпечено належної діяльности суду.

У заяві йдеться, що „певні політичні сили через своїх представників публічно вчиняють грубий тиск як на окремих суддів, так і на весь склад Конституційного суду України".

Причиною такого надзвичайного загострення ситуації у КС та навколо нього є подання 53 народних депутатів щодо конституційности Указу Президента про передчасне припинення повноважень ВР, зазначають автори заяви.

Зазначене подання надійшло до КС 3 квітня, і з цього часу на суддів здійснюється „відвертий тиск з метою термінового відкриття конституційного провадження по справі, розгляду цього подання і прийняття рішення по суті справи у терміни, визначені Верховною Радою України. Про це деякі державні діячі неодноразово і публічно заявляли через ЗМІ", – говориться в заяві.

Як наголошують судді КС, „фактично протиправні дії привели до того, що голова Конституційного України Іван Домбровський вимушений був подати заяву про звільнення з посади у зв'язку з тиском на нього і втручанням у працю суду. Проте КС України не задовольнив його заяви. При цьому слід зауважити, що прем'єр-міністер України заявив про його відставку ще до того, як голова КС звернувся з такою заявою до суду".

„Відверті публічні погрози суддям КС, – йдеться далі у зверненні, – тиск на них певних політичних сил з метою їх залякати та спрямувати діяльність суду у бік його політизації, прийняття вигідного для них рішення, на наш погляд, не дозволяють ухвалити правосудне рішення у справі за конституційним поданням… Ситуація, яка склалась у цей час в КС та навколо нього, свідчить про те, що відсутні належні умови для виконання суддями Суду складеної ними присяги… На жаль, деякі відомі державні та політичні діячі заздалегідь заявляють про неконституційність Указу Президента про розпуск ВР, хоча, відповідно до положень Конституції України, лише Конституційний суд має право перевірити його на предмет відповідности".

„Таким чином, – наголошується у зверненні, – зазначені особи принижують значення КС України і створюють умови для безпрецедентного тиску на Суд для досягнення своїх вузькополітичних інтересів. Фактично вони вказують на те, яке саме повинен прийняти рішення Суд, а тим самим втручаються в його діяльність, що прямо заборонено Конституцією України".

За цих умов, підкреслюється у зверненні, „вважаємо неможливим брати участь у розгляді КС України доленосних для українського народу питань до тих пір, поки суддям не будуть забезпечені умови для неупередженого і незалежного розгляду й ухвалення правосудних рішень".

На запитання журналістів, чи будуть завтра ці судді присутні на засіданні КС, В. Шишкін сказав: „Ми не можемо відповісти. Це процедурне питання".

Водночас на запитання, чи зможе в разі їх відсутности КС ухвалити рішення з приводу президентського указу, він сказав: „Може. Тому що кворум – 12 осіб". (У складі КС – 18 суддів)".

Згідно з повідомленням УНІАН, у середу, 11 квітня, Конституційний суд на своєму пленарному засіданні, на якому плянувалося почати розгляд справи за поданням 53 народних депутатів – щодо відповідности Указу Президента В. Ющенка про розпуск ВР Конституції України, а суддею-доповідачем була призначена Сюзанна Станік, раптом прийняв рішення зробити перерву і перекласти початок розгляду цієї справи на 17 квітня.

Довідка: За квотою Президента В. Ющенка членами Конституційного суду стали Віктор Шишкін, Володимир Кампо, Дмитро Лилак; за квотою Верховної Ради – Петро Стецюк; від З'їзду суддів – Ярослава Мачужак.

УНІАН



Зліва: судді Конституційного суду України Віктор Шишкін, Петро Стецюк, Володимир Кампо та Дмитро Лилак, які відмовилися розглядати справи щодо відповідности Конституції України Указові Президента про передчасне припинення повноважень Верховної Ради України, 10 квітня під час зустрічі з журналістами в Києві. *Фото: УНІАН*

Розмови про компроміси, а на Майдані – антиукраїнські прапори

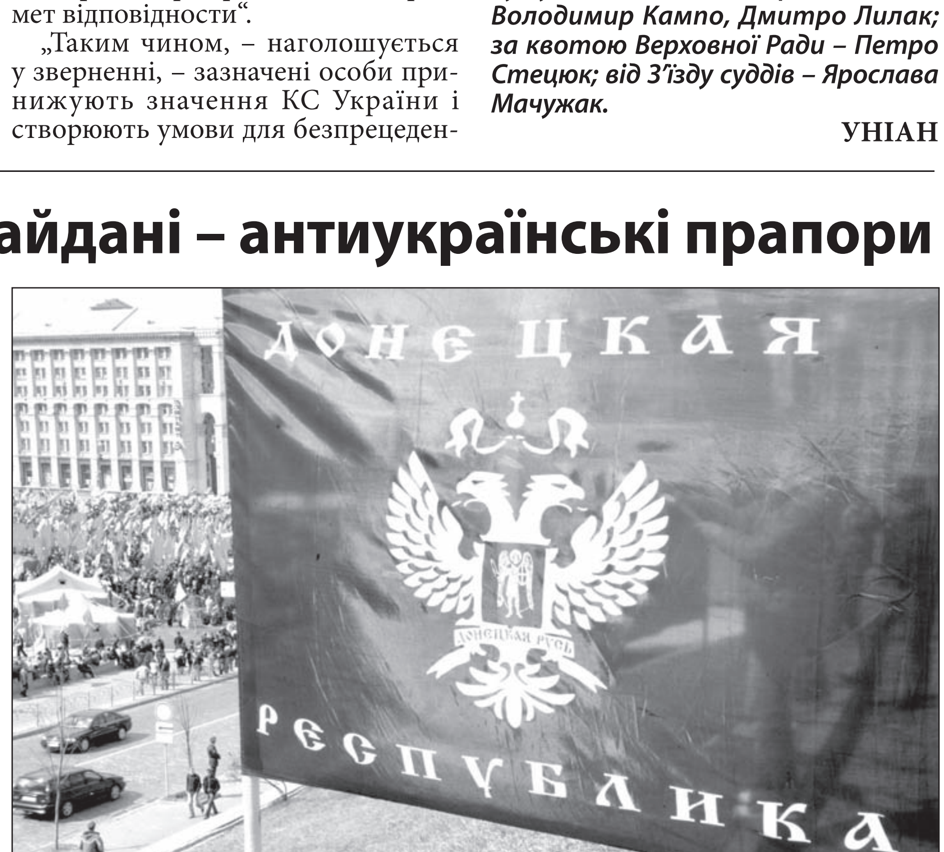
ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У покищо мирний характер протистояння між опозицією і владою логічно вписуються переговори між Президентом Віктором Ющенком і прем'єр-міністром Віктором Януковичем у вівторок, 10 квітня. Відразу після них В. Ющенко зустрівся з акредитованими в Україні закордонними кореспондентами і повідомив, що в ім'я врегулювання політичної кризи запропонував В. Януковичеві плян з 15 пунктів, розміщених у трьох головних бльоках питань.

Пояснивши, що цей плян не буде оприлюднений, аж поки обидві сторони „не обміняються оцінками з приводу його змісту", Президент сказав, що перший бльок питань стосується формування спільної оцінки процесів, котрі спричинили парляментську кризу. Зміст другого бльоку – „це суть компромісів, які необхідно прийняти в контексті дій Указу, щоб повернути балянс у систему влади", а третій бльок „присвячений системним консультаціям, які необхідно відновити в рамках парляментських політичних сил", – відзначив В. Ющенко.

Наступного дня, у середу, 11 квітня, прем'єр В. Янукович повідомив на засіданні уряду, що Кабінет міністрів підготував звернення до Президента з проханням загальмувати дію Указу про розпуск парляменту – у зв'язку з тим, що в Конституційному суді розгляд цієї справи затримується через відмову п'ятьох суддів брати участь у цьому розгляді.

„Якщо Президент це зробить, то це буде перший крок, який дасть можливість заспокоїти суспільс-

(Закінчення на стор. 3)



Прибічники коаліції розмахують прапором з написом "Донецька Республіка" на Майдані Незалежности в Києві в середу, 11 квітня. *Фото: УНІАН*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Надзвичайний стан не обговорювався

КИЇВ. — Міністер оборони Анатолій Гриценко після зустрічі Президента України 10 квітня з керівниками силових і правоохоронних відомств, заявив, що питання про запровадження надзвичайного стану не обговорювалось. А. Гриценко запевнив, що Президент, навпаки, – вважає, що всі силові та правоохоронні структури повинні виконувати миротворчу місію, не пов'язану з політикою. А. Гриценко запевнив, що жоден з підрозділів Збройних Сил не приведений до стану підвищеної бойової готовности. Міністер коментував заяву народного депутата Лева Гнатенка, зроблену з трибуни парляменту про те, що він побачив підвищену бойову готовність в одному з підрозділів Збройних сил. А. Гриценко запевнив, що посилено лише охорону об'єктів військових частин, що підпорядковані Головному управлінню розвідки. Міністер внутрішніх справ Василь Цушко після зустрічі також підтвердив готовність правоохоронних органів не втручатись у політичні процеси. Вранці у вівторок, 10 квітня, Президент зустрівся з прем'єром Віктором Януковичем. Як повідомила пресслужба Президента, позиція В. Ющенка щодо вреґулювання політичної кризи в країні залишається незмінною. Він переконаний, що компроміс між політичними силами можливий лише за умови позачергових виборів до Верховної Ради, які, за його словами, дадуть змогу подолати кризу. *(ББС)*

Тепер районний суд Луганська заборонив вибори

ЛУГАНСЬК. — Артемівський суд міста Луганська заборонив Центральній виборчій комісії проведення позачергових виборів, повідомила 10 квітня голова прес-служби ЦВК Зоя Шарікова. Ухвала забороняє Президентові, урядові та іншим державним органам, зокрема і ЦВК, „вчиняти будь-які заходи, дії та рішення щодо організації і проведення позачергових виборів". Як повідомила З. Шарікова, зараз ЦВК працює в режимі нарад, оскільки продовжують хворіти четверо членів ЦВК. Таким чином, комісія не має кворуму для ухвалення рішень. У суботу, 7 квітня вибори заборонив Феодосійський суд, який пізніше сам скасував свою ухвалу. *(„Українська правда")*

БЮТ звинувачує реґіоналів у фальсифікації

КИЇВ. — Народний депутат, член фракції БЮТ Святослав Олійник стверджує, що пресслужба Партії Реґіонів подала в перекрученому вигляді слова співдоповідача Моніторінґового комітету Парляментської Асамблеї Ради Европи Ренати Вольвенд про відсутність у Президента України Віктора Ющенко юридичних основ для розпуску Верховної Ради. На думку С. Олійника, „цю інформацію подано в кращих традиціях чорних інформаційних технологій, коли інформація першоджерела свідомо спотворюється з метою дезінформації суспільства". При цьому депутат посилається на Інтернет-сторінку газети „2000" з інтерв'ю з Р. Вольвенд, на основі якого прес-служба Партії Реґіонів і подала інформацію, де на питання про юридичну оцінку Указу Президента України Р. Вольвенд заявляє, що „вона ще не мала можливости ознайомитися з текстом Указу Президента і тим більше з точним його перекладом, однак викладає свої висновки у формі припущення на підставі чуток й інформації з преси". Водночас, С. Олійник зазначив: „Позиція щодо юридичної оцінки Указу Президента без ознайомлення з його текстом і точним перекладом, висновки про гальмування демократичних інститутів шляхом проведення передчасних виборів і твердження про депутатські „зарплати" від олігархів, є, на мою думку, абсолютно неприйнятними для шанованого европейського політика, що ставить під сумнів достовірність зазначеної публікації або правильність її перекладу". *(„Кореспондент")*

На Майдані відбулися пробні парляментські вибори

КИЇВ. — Пробні парляментські вибори на Майдані за партійними списками організувала 9 квітня на Хрещатику Молодіжна Центральна виборча комісія під патронатом Всеукраїнської молодіжної організації „Молодь – надія України". Усього для голосування Молодіжна ЦВК підготувала 500 бюлетенів. Відповідно до вислідів підрахунку голосів, перше місце отримав Бльок Юлії Тимошенко – 50.1 відс., друге – Бльок „Наша Україна" – 23 відс., третє – Партія Реґіонів –19.8 відс., четверте – Комуністична партія України – 3.4 відс. Не подолали тривідсоткового бар'єру Соціялістична партія – 1.6 відс., Народний бльок Литвина – 1.3 відс. та Бльок Наталії Вітренко Народна опозиція – 0.8 відс. ВМО „Молодь – надія України", починаючи з 1998 року, реґулярно проводить акції „Вибори на Майдані". *(„Кореспондент")*

Донецькі журналісти визнали наявність цензури

ДОНЕЦЬК. — 90 відс. опитаних донецьких журналістів говорять про наявність цензури. У Київській і Львівській областях цей показник рівний відповідно 71-72 відс. Всеукраїнська незалежна медіапрофспілка і Донецька обласна профспілка працівників засобів масової інформації провели круглий стіл „Взаємодія ЗМІ з органами влади". На думку журналістів, найбільш закритими залишаються обласне і міське управління СБУ, прокуратура. А ось облдержадміністрацію визнали провідником у відвертості. Порівнюючи взаємини між владою і ЗМІ зараз і три роки тому, опитані журналісти відзначили, що істотних змін не відбулося. За наслідками опитування, кожен третій журналіст отримував погрози на свою адресу, кожний другий – піддавався тискові. Найчастіше журналістам „закривають рот" їх редактори. Вилучення і скорочення небажаних матеріялів, вимоги чиновників ознайомити їх з текстом і „підправити" його, відмова в публікації – дійсності сьогоднішнього дня. Найбільш благополучне існування у привілейованих ЗМІ, підгодованих владою і олігархами. До них також віднесли певні приватні і комунальні мас-медія. Найчеснішими і об'єктивнішими назвали незалежні видання. У опитуванні взяли участь 143 журналісти. *(Інститут Масової Інформації)*

Держдума РФ їде на допомогу Верховній Раді

МОСКВА. — 11 квітня делеґація Державної думи Російської Федерації відвідала Верховну Раду України. За даними пресслужби, 10 квітня російські депутати вилетіли до Києва. 11 квітня в першій половині дня делеґація з 20 депутатів Держдуми, що представляють Групу зі зв'язків з ВР України, а також група російських політологів, плянувала взяти участь в пленарному засіданні Верховної Ради. Також заплановані зустрічі з керівництвом ВРУ, Кабінету Міністрів, народними депутатами і членами уряду України. В програмі перебування делеґації в Києві – зустріч з предстоятелем Української Православної Церкви Московського патріярхату Митрополитом Володимиром, відвідання Києво-Печерської лаври і Музею Голодомору. *(УНІАН)*

Великдень в Україні був спокійним

КИЇВ. — Пасхальна неділя, попри гостре політичне протистояння в Україні, була спокійною. Українці ходили до церкви, святкували у сімейному колі. Близько півтисячі прихильників коаліційних партій, які зібралися 8 квітня на Майдані Незалежности у Києві, поєднали віче з виконанням великодних обрядів. У великодньому зверненні до народу Президент Віктор Ющенко заявив про незмінність свого рішення щодо розпуску парляменту та висловив намір, як він сказав, „вигнати фарисеїв та міняйл з Храму". Бльок „Наша Україна" завершив монтаж сцени на Европейській площі. Там, за словами провідника бльоку В'ячеслава Кириленка, відбулася акція протесту проти невиконання Указу Президента. Посвячені на Майдані три тисячі пасок представники парляментської коаліції роздали мешканцям наметових містечок. Депутат від Партії Реґіонів Вадим Колесниченко, як і перед початком акцій протесту, знову пообіцяв збільшення чисельности присутніх на Майдані до 60 тис. Прем'єр Віктор Янукович зустрів Великдень у Донецьку. У зверненні до народу він сказав, що сподівається, що „іспит політичною кризою буде успішно подолано шляхом демократії та верховенства права". (*„Німецька хвиля"*)

Мальтійська служба провела благочинну акцію

ЛЬВІВ. — На Великдень 8 квітня Мальтійська служба допомоги провела традиційну благочинну акцію: малозабезпечених львів'ян почастували великоднім сніданком – було запрошено 300 самотніх осіб похилого віку. Гостей приймав міський голова Львова Андрій Садовий. Близько 40 осіб з обмеженими фізичними можливостями, які не змогли приїхати на великодній сніданок, отримали продуктові кошики. Загалом Мальтійська служба допомагає нужденним в Україні вже 17 років, але нині ситуація змінилася. Мальтійська служба вважає, що є бідніші країни, наприклад в Африці. Тому зараз не вдається зробити благочинні обіди щоденними, допоки не буде знайдено достатньо спонзорів в Україні. (*„Німецька хвиля"*)

Росія сподівається, що Україна їй допоможе у СОТ

ЖЕНЕВА. — Україна може приєднатися до Світової організації торгівлі раніше, ніж Росія, заявив 9 квітня глава російської делеґації на переговорах стосовно приєднання до СОТ Максим Медведков. „Українські колеґи, за нашими даними, знаходяться на більш просунутій стадії переговорів щодо приєднання до СОТ, ніж Росія. У Женеві ходять чутки, що Україна може стати членом СОТ до кінця літа", – сказав він на II міжнародному конґресі „Росія у СОТ: надії і стратегічні можливості". „Ми цьому тільки раді, тому що Україна наш найбільший торговельний партнер. Чим швидше вона стане керуватися торговельною політикою СОТ, тим для нас буде краще", – заявив М. Медведков. При цьому він відзначив, що у випадку, якщо Україна приєднається до СОТ раніше за Росію, то теоретично вона може вступити в переговорний процес з приєднання РФ до СОТ. У той же час М. Медведков нагадав, що українські колеґи неодноразово заявляли, що не мають наміру ставити перешкоди на шляху приєднання РФ до СОТ, так само, як і Росія не буде перешкоджати приєднанню України до СОТ, якщо вступить у цю організацію раніше. *(„Українська правда")*

Закарпаття підтримує передчасні вибори

УЖГОРОД. — Влада Закарпаття 4 квітня висловлюється на підтримку ініціятиви Президента щодо передчасних парляментських виборів. Указ „Про передчасне припинення повноважень Верховної Ради України п'ятого скликання" — це єдино правильне рішення, яким Президент Віктор Ющенко виконав покладені на нього українським народом обов'язки Ґаранта конституційних прав і свобод громадян України. Так стверджують у спільній заяві керівники районних та міських адміністрацій, рай- та міськрад Закарпатської области. Цю заяву всі вони підписали 4 квітня на зустрічі з головою Закарпатської облдержадміністрації Олегом Гаваші. На момент закінчення зустрічі не підписали заяву лише посадники Берегова Іштван Гайдош та Ужгорода Сергій Ратушняк. Останній вже тривалий час гостро критикує будь-які дії влади Закарпаття. *(Радіо „Свобода")*

Звернення Українських Церков до українського народу

Учасники Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій закликали керівників політичних сил пам'ятати про відповідальність за свої слова та дії не тільки перед людським законом та судом історії, а й, в першу чергу, – перед Богом. У четвер, 5 квітня, вони прийняли звернення до українського народу щодо сучасної політичної ситуації.

Під ним підписалися Патріярх УПЦ КП Філарет, Верховний Архиепископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар, Єпископ Української Церкви християн віри євангельської Михайло Паночко, Єпископ Римо-Католицької Церкви Маркіян Трофим'як, Єпископ Української Християнської Євангельської Церкви Леонід Падун, виконавчий секретар Всеукраїнського Союзу Об'єднань євангельських християн-баптистів Валерій Антонюк.

Керівники Церков стурбовані тим, що Україна потерпає від корупції, яка є порушенням однієї із заповідей „Не вкради!". „Після завершення виборчого процесу 2006 р., – йдеться у листі, – суспільство стало свідком того, як окремі представники політичних сил забули про свої передвиборні обіцянки й програми. Вони почали діяти так, ніби представляють самі себе, а не виборців, які голосували за їхні кандидатури згідно з проголошеними раніше програмами та гаслами. Це стало однією з головних причин виникнення політичної кризи".

Духовні провідники кажуть, що парламентські сили не змогли виробити взаємоприйнятних механізмів співпраці. Зараз протистояння досягло тієї межі, коли воно становить загрозу єдності та незалежності Української держави. Тому кризі має бути покладено край.

„Нагадаємо – лише український народ є єдиним носієм повноти державної влади. Тому саме до нього повинні звернутися політики усіх таборів за підтвердженням своїх повноважень в парляменті представляти інтереси громадян України. Віримо, що політичні сили, відновивши через вибори довіру до себе, очистяться від підозр у нехтуванні волею виборців. Відтак вони зможуть з повним правом претендувати на високе звання народних обранців, а політична криза знайде своє розв'язання. Вважаємо, що такий шлях відповідатиме засадам моралі та справедливости", – йдеться у зверненні.

Єпископи закликають всіх до молитви про мир і злагоду в нашій державі, застерігають від насильства і просять Бога, щоб Він наділив мудрістю та виваженістю тих, від кого залежить доля України. Особливо вони спрямовують свій заклик до суддів, які мають пам'ятати про обов'язок судити чесно і справедливо, наслідуючи Єдиного Праведного та Нелицемірного Суддю – Бога.

„Високий замок",
Львів

Президент України закликав держави світу визнати

11 квітня, напередодні 75-их роковин Голодомору 1932-33 років в Україні, Президент України Віктор Ющенко закликав світову спільноту приєднатися до визнання цієї трагедії актом геноциду Українського народу. Про це йдеться у зверненні Президента України до глав світових держав, яке подаємо нижче. В іншому зверненні з цього приводу, адресованому світовому українству, В. Ющенко висловив підтримку зусиллям Міжнародного координаційного комітету СКУ, який займається плануванням відзначення 75-ліття Голодомору в Україні.

У 30-их роках XX століття український народ пережив одну з найстрашніших трагедій у своїй історії, яка забрала життя мільйонів людей. Вони стали жертвами спланованого та реалізованого комуністичним режимом геноциду Українського народу – Голодомору 1932-33 років. Цей нелюдський злочин, його катастрофічні наслідки офіційно заперечувалися владою СССР протягом багатьох десятиріч.

Сьогодні українські та зарубіжні вчені виявили незаперечні докази того, що ця трагедія була викликана навмисними діями тодішньої влади, спрямованими на вбивство голодом українського народу. У нього вилучалося не лише зерно, а й усі продукти харчування, в українські села заборонялося завезення будь-яких продуктів. Голодуюча Україна була ізольована від інших реґіонів СССР, вільне переміщення населення у райони, не охоплені голодом, було заборонене.

Названі дії тоталітарного режиму мають усі ознаки геноциду відповідно до Конвенції ООН про попередження злочину геноциду і покарання за нього від 9 грудня 1948 року.

Розбудова спільного майбутнього вимагає детального вивчення уроків минулого. Міжнародній спільноті не досягти миру і гармонії, якщо вона не усвідомить природу злочинів, скоєних проти людства.

Наш обов'язок – засудити факти масових убивств, вчинених тоталітарними режимами в минулому, щоб запобігти аналогічним злочинам у майбутньому.

28 листопада 2006 року Верховна Рада України ухвалила Закон „Про Голодомор 1932-33 років в Україні", згідно з яким Голодомор визнано геноцидом Українського народу.

Україна високо цінує солідарність та підтримку міжнародної спільноти у засудженні Голодомору. Наша держава вдячна народам та парляментам Австралії, Грузії, Естонії, Канади, Литви, Польщі, Сполучених Штатів Америки, Угорщини, законодавчі органи яких сказали своє слово про Голодомор-геноцид.

Як Президент України я закликаю підтримати прийняття резолюції ООН, яка б засудила Голодомор в Україні, а парляментаріїв усіх країн світу приєднатися до визнання Голодомору 1932-33 років в Україні актом геноциду Українського народу.

При цьому я апелюю до принципів справедливости і взаємоповаги у взаєминах між країнами, до батьківських почуттів тих, хто любить своїх дітей, до синівських почуттів тих, хто пам'ятає та шанує своїх батьків.

Це буде ще одним кроком до запобігання та викорінення такого ганебного явища, як геноцид, за сприяння міжнародної спільноти і взаємної підтримки людей доброї волі.

Віктор Ющенко

Розмови...

(Закінчення зі стор. 1)

тво. Якщо він цього не зробить, наслідки – невідомо, які вони будуть – будуть на його совісті", – підкреслив В. Янукович. Він також коротко, але досить оптимістично поінформував міністрів про зустріч з В. Ющенком напередодні. „Вчора під час зустрічі з Президентом у мене з'явилася надія, що рух піде на зниження напруги. Я почув від нього деякі пропозиції". Водночас прем'єр визнав, що покищо остаточної відповіді на питання щодо виходу з кризи не знайшлося, бо в його розмові з Президентом повинна була взяти участь опозиція, однак, її представники не з'явилися.

„Ми будемо молити Бога дати нам терпіння, ми дочекаємося рішення Конституційного суду і будемо діяти виключно в правовому полі. Ми ні в якому разі не повинні повторювати шлях тих політиків, які називають себе демократами, а роблять навпаки", – сказав В. Янукович.

А далі Кабінет міністрів дуже „демократично" ухвалив постанову, якою офіційно відмовився виконувати рішення Ради національної безпеки і оборони щодо фінансування позачергових виборів до Верховної Ради.



Президент України Віктор Ющенко (праворуч) і прем'єр-міністер Віктор Янукович потискують руки під час зустрічі в Києві 10 квітня. *Фото: УНІАН*

Того ж дня, 11 квітня, інформаційна аґенція „Інтерфакс–Україна", з посиланням на подвійні джерела в парляменті, коаліційні й опозиційні, підхопила чутку, що позачергові вибори до ВР можуть бути перенесені з 27 травня на жовтень цього року. Нібито такої домовлености вже досягнуто між Президентом і парляментською більшістю. Що це можливо, непрямо свідчить інформація на офіційному веб-сайті Конституційного суду: його судді тепер почали вивчати не міру конституційности Указу про розпуск ВР, а давніше подання 102 народних депутатів з фракцій Юлії Тимошенко і „Нашої України" про те, в якій мірі є конституційною так звана політреформа, тобто зміни до Конституції, прийняті 8 грудня 2004 року.

Певна річ, українське суспільство очікує компромісів, але яких і в ім'я чого? В ім'я реформи, котра в народі дістала назву – „реформа багатих проти бідних"? Виглядає, що все ж таки президентська сторона глибше усвідомлює причини теперішньої кризи. Перший заступник керівника Секретаріяту Президента Олександер Чалий в розмові з журналістами 10 квітня сказав: „Ми маємо кілька варіянтів компромісу, однак, на наш погляд, жоден з них не вирішить проблеми тих протиріч, які склалися в політичному вимірі української кризи".

Який небезпечний контекст містить цей „політичний вимір", засвідчує розвиток подій на Майдані Незалежности в Києві: 11 квітня до біло-синіх прапорів „реґіональників" додалися провокативні прапори з написом „Донецька республіка" і з чорною, синьою і червоною смугами та гербом Російської Федерації.

За повідомленнями УНІАН, „Інтерфакс-Україна", „Української правди", Бі-Бі-Сі .

В. Ющенко пояснив, чому хоче нових виборів

ЛОНДОН. — „Файненшл Таймс" вміщує статтю, автором якої є Президент Віктор Ющенко. Він пояснив, чому криза в Україні потребує твердої відповіді. „Керівна коаліція перевищила свій мандат і спробувала монополізувати владу навіть ціною порушення Конституції та іґнорування бажання українського народу, – пише Президент у британському часописі. Він наводить приклади, коли коаліції правих і лівих сил успішно керували такими країнами, як Франція, Німеччина та США. Попри те, що до коаліцій у розвинутих демократичних країнах входили політики протилежних полюсів, суспільства, за його словами, вони залишалися стабільними, заможними і керованими. Україна не витримала іспиту на політичну дорослість, зауважує Президент, справжні демократи не повинні боятися вироку народу. *(ББС)*

АМЕРИКА І СВІТ

Дж. Буш закликає Конґрес

ВАШІНҐТОН. — Президент США вважає, що ухвалене ним рішення відіслати до Іраку додаткові війська починає давати позитивні вислідки. Джордж Буш зазначив, що влада Іраку, з підтримкою американських військовиків, повільно але впевнено домагається перемоги над терористами. Виступаючи 10 квітня перед ветеранами у штаті Вірджинія, Дж. Буш знову закликав Конґрес підтримати його рішення про додаткове фінансування воєнної місії в Іраку: „Я знаю, що ми маємо наші розбіжності щодо Іраку. Ці розбіжності, однак, не повинні перешкодити нам краще фінансувати наші війська, бо вони цього потребують, без умови термінів їхнього виведення". Президент Дж. Буш підтвердив свій намір накласти вето на будь-які рішення, які не відповідатимуть його позиції. Раніше Сенат і Палата Представників Конґресу США поокремо висловились за виведення американських військ з Іраку в 2008 році. Їхні резолюції, однак, не можуть мати силу закону без затвердження Президентом. (*Радіо „Свобода"*)

Новий статус Ірану

НЮ-ЙОРК. — США, Великобританія, Евросоюз та ООН знову закликали Іран згорнути його ядерну програму. Заклик прозвучав у відповідь на заяву іранського президента Махмуда Ахмадінеджада від 9 квітня про готовність його країни виготовляти збагачений уран у промислових обсягах. Представник Держдепартаменту США Шон МакКормак заявив, що небажання Теграну виконувати вимоги міжнародного співтовариства завдає шкоди інтересам іранського народу. Напередодні представник Білого Дому наголосив, що заява М. Ахмадінеджада ще раз доводить, що Іран не має наміру підкорятися вимогам міжнародної спільноти. 9 квітня Іран заявив про те, що праці зі збагачення урану переходять „на промисловий рівень". Президент Ірану М. Ахмадінеджад виступив у Натанці, на підприємстві зі збагачення урану: „з сьогоднішнього дня Іран вступив до клюбу ядерних держав і може виготовляти ядерне паливо в промислових маштабах". Він знову повторив, що його країна не поступиться міжнародному тискові і продовжить ядерні розроблення. За словами М. Ахмадінеджада, іранська ядерна програма перебуває на „шляху до вершини". 9 квітня – річницю від початку виробництва збагаченого урану в Ірані оголосили Національним днем ядерної технології. Водночас секретар Вищої ради національної безпеки Ірану Алі Ларіджані заявив, що Тегран не відмовляється від переговорів щодо ядерної проблеми. Іран неодноразово заявляв, що його ядерна програма має виключно мирний характер. А Міжнародна аґенція з атомної енеrгії каже, що у неї немає достатньо підстав, щоб погодитися з таким твердженням. Рада безпеки ООН запровадила проти Ірану два роди санкцій. Західні країни припускають, що Тегран розробляє ядерну зброю. (*Радіо „Свобода", „Кореспондент"*)

Росія нарощує озброєння

МОСКВА. — Російські офіційні особи заявляють, що Москві доведеться вжити відповідних заходів у відповідь на пляни США розмістити елементи Протиракетної оборони (ПРО) в Східній Европі – 11 квітня заявив британській газеті „The Guardian" заступник пресс-секретаря російського президента Дмитро Пєсков. Він сказав, що Росія була розчарована плянами Пентаґону. „Нам ніколи раніше не говорили про ці пляни. Це загрожує величезною зміною балянсу сил у Европі й світовій стратегічній стабільності. Ми почуваємося обманутими. Потенційно нам доведеться створити цьому альтернативи, але з меншими витратами і більшою ефективністю", – сказав Д. Пєсков, додавши, що президент Росії також розраховує на діялог і переговори. Також про можливі „достатні міри" заявив з трибуни ООН постійний представник Росії в ООН Віталій Чуркін. „Розміщення стратегічних компонентів військової інфраструктури США в країнах, розташованих поблизу кордонів Росії, не може не викликати занепокоєння і жадає від нас вжиття відповідних заходів", – сказав В. Чуркін, виступаючи на засіданні Комісії з роззброєння. (*„Кореспондент"*)

Угорці проти пам'ятника радянським воїнам

БУДАПЕШТ, Угорщина. — В Угорщині набирає обертів кампанія стосовно знесення пам'ятника радянським воякам, які відвоювали від німців Будапешт наприкінці Другої світової війни. Всесвітня Асоціяція Угорців стверджує, що зібрала понад 200 тис. підписів за референдум з цього питання. Радянський пам'ятник, з золотою зіркою згори, стоїть на площі Свободи в Будапешті між державним телебаченням та американським посольством. Він вшановує пам'ять 80 тис. радянських вояків, що полягли у битві за Будапешт. Президент Всесвітньої Асоціяції Угорців вважає, що його треба перенести, аби на тому місці поставити угорський національний прапор. Проте не всі погоджуються: деякі історики кажуть, що радянським воякам належиться саме це місце в центрі Будапешту, проте слово „визволення" щодо радянської армії справді вживати не варто. Радянські війська звинувачують у багатьох звірствах після захоплення міста, включно з зґвалтуваннями та депортацією 200 тис. цивільних до трудових таборів в СССР, більшість з яких не повернулися. (*ББС*)

Таліби стратили перекладача

КАБУЛ, Афганістан. — 8 квітня афганські таліби оприлюднили заяву про страту перекладача італійського репортера, котрий у березні цього року провів кілька тижнів у полоні в талібів. Прем'єр-міністер Італії Романо Проді виступив з засудженням страти талібами 25-річного перекладача-афганця Аджмала Нашкбанді, якого таліби захопили в полон спільно з італійським журналістом Данієлем Мастроджакомо: „Я з прикрістю сприйняв звістку про вбивство перекладача та назвав це „злочином, якому немає виправдань". Журналіста газети „La Repubblica" Даніеля Мастроджакомо, його водія та перекладача бойовики захопили 4 березня. Водія незабаром було страчено за звинуваченням у шпигунстві, а в обмін на газетяра та перекладача викрадачі спочатку зажадали виведення італійських військ з Афганістану та припинення натівських бомбардувань, а потім – звільнення п'яти талібів з афганської в'язниці. Останню вимогу було виконано – 20 березня журналіст повернувся до Риму. Історія з обміном А. Мастроджакомо на бойовиків талібів викликала заклики багатьох італійських політиків та оглядачів не посилати журналістів в Афганістан. Вони вважають, що таке рішення проблеми, як це було з А. Мастроджакомо, лише підштовхує терористів до нових викрадень, оскільки тепер вони переконалися, що в обмін на заручників можуть домогтися або звільнення своїх соратників, або одержання грошей, які підуть на закупівлю зброї для ведення бойових дій. (*Інститут Масової Інформації*)

Нобелівські лавреати закликали розпочати діялог

НЮ-ЙОРК. — Лавреати Нобелівської премії 10 квітня закликали Туреччину і Вірменію поліпшити взаємини і подолати багаторічну неприязнь. У листі до турецького уряду, який підписали 53 нобелівські лавреати, вони просять покласти край расовій і релігійній дискримінації відносно національних та етнічних меншин в Туреччині. Від урядовців Вірменії лавреати вимагають „відмовитися від авторитарного режиму, забезпечити дотримання прав людини і проведення чесних і вільних виборів". Видатні учені світу закликали обидві країни відкрити кордони, активізувати двосторонні контакти і встановити дипломатичні взаємини. В питанні геноциду вірмен ініціятори звернення пропонують застосовувати правовий підхід. Водночас автори заклику нагадують, що Конвенція ООН з геноциду не має зворотної сили, отже – не може бути використана як правова база для територіяльних претенсій. (*„Німецька хвиля"*)

Ведучого усунули від етеру за расизм

НЮ-ЙОРК. — Відомий американський радіоведучий Дон Аймус (Don Imus) покараний двотижневим усуненням від провадження своєї програми за коментарі в прямому етері, які керівництво „NBC" і „CBS" визнало расистськими. Обговорюючи поразку жіночої команди кошиківки Ратґерського університету, Д. Аймус назвав її афро-американських учасниць „кучерявими повіями". Через два дні ведучий виступив з офіційними вибаченнями, але його витівка викликала таку кількість протестів з боку негритянських громадських організацій і правозахисників, що власники програми ухвалили рішення тимчасово закрити його. „Наше майбутнє партнерство з Д. Аймусом залежатиме від його здатности стримати слово і уникати надалі подібних висловів", - мовиться в офіційному повідомленні прес-служби „NBC". У списку найвпливовіших радіоведучих США, що складаються журналом „Talkers", Д. Аймас займає лише 14-те місце, проте гостями його програми часто стають відомі політики і журналісти, а сам він апелює до авдиторії, яка вважається найбільш складною серед реклямодавців. (*Інститут Масової Інформації*)

Напади увічнені у голяндській церкві

ДЕН БОШ, Голяндія. — У Голяндії катедральний собор 9 квітня відкрив для публіки новий вітраж, який містить зображення нападів 11 вересня на башти-близнюки в Нью-Йорку. Єпископ поблагословив нове вікно в церемонії у місті Ден Бош на півдні країни. Панеля зі зображенням нападів 11 вересня – одна з близько 20, що становлять новий вітраж у катедральному соборі св. Івана. Але ця панеля приваблює найбільше уваги. На ній зображений літак, що ось-ось впаде на одну з башт-близнюків Світового Торговельного центру. Його творець Марк Малдерс сказав, що церква попросила його створити вікно, яке відображуватиме реальності часу. Він сказав, що панеля з картиною нападів мала алегоричне значення пекла на землі, а напади 11 вересня всім запали в душу.(*ББС*)

Іран відпустив 15 британських моряків

ТЕГРАН, Іран. — З Теграну 4 квітня літаком відбули 15 британських військововслужбовців. Іран „пробачає" і звільняє 15 британських моряків, заявив того ж дня президент ісламської держави Махмуд Ахмадінеджад. Він, однак, наголосив, що нікому не дозволить порушувати державний кордон, і засмучений діями морських піхотинців. М. Ахмадінеджад назвав „актом аґресії" звернення Великобританії до Ради Безпеки ООН з приводу затримання моряків. Це рішення президент Ірану назвав „подарунком" Британії. Затримання британських моряків тривало 13 днів. М. Ахмадінеджад сказав, що Британія нічого не пропонувала в обмін на своїх моряків, але пообіцяла не повторювати такого випадку. Як повідомлялося, Іран захопив 15 британських моряків через те, що вони нібито увійшли до іранських територіальних вод, хоча Британія твердила, що вони були в водах Іраку. Британський офіцер, капітан Крис Ер, запевнив, що до них ставилися добре. (*ББС*)

Заборонили інтерв'ю за гроші

ЛОНДОН. — У Великій Британії 9 квітня військовим заборонили давати інтерв'ю за гроші. Командування військово-морських сил Британії зазнало великої критики за дозвіл морякам, які побували в іранському полоні, отримувати гонорари за свої розповіді про те, що з ними сталося. 15 моряків, котрі майже два тижні перебували під вартою в Ірані за нелеґальний перетин морського кордону і були відпущені минулого тижня, уже продали свої інтерв'ю – нова заборона на ці інтерв'ю не розповсюджується. (*Радіо „Свобода"*)

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

„Боже, Україну збережи...“

Як це нам зрозуміти: є Указ Президента про розпуск парламенту, а парламент ані не думає підкоритися? В який спосіб склався такий оригінальний для всієї Европи суспільний лад, коли Президент, одноосібний ґарант Конституції, хоче позачергових загальних виборів, а Верховна Рада, нібито головний носій демократизму і народовладдя в країні, їх не хоче?

З кожним днем цього безплідного протиборства між „так“ і „ні“ втрачають на авторитеті обидві сторони, міняючись лише ролями: „такає“ депутатська коаліція, приймаючи різні постанови, а „нікає“ Президент, не підписуючи їх.

А як Конституційний суд скаже, що Президент не мав законних підстав для розпуску ВР? Що тоді? А тоді коаліція докупить декілька десятків депутатів до кількости 300 – і поведе, поведе Україну впевненим кроком... назад, назад, і все закінчиться розколом країни. Якщо навіть безкровним, то все одно таким болючим, що здригнеться увесь світ. І буде запізно з'ясовувати, хто в цьому найбільше завинив...

Ніхто? Історія? Доля? Фатум над нашим народом? Кочубеївський комплекс? Але чому – не Богунів, не Сірків, не Наливайків, не комплекс Івана Виговського, Миколи Міхновського, Романа Шухевича-Тараса Чупринки?

Ні, нема жодного фатуму, історія не один раз давала українцям добрий шанс, та коли він марнувався, кожному наступному поколінню доводилось платити за помилки предків все вищу ціну. Тому сьогодні Україна залишається плящдармом жорстокої битви, а не гречаним полем, над яким мирно гудуть президентські бджоли.

Хоч і з ніяковістю, вибачливо, зі співчуттям до Президента і з повагою до його воістину демократичної натури, а проте майже всі проукраїнські політологи й експерти сходяться в думці, що кризу започатковано 8 грудня 2004 року, коли В. Ющенко, вже стоячи за крок до президентського крісла, погодився на конституційну реформу, спрямовану проти нього ж, проти його укранізуючого впливу на країну. І проти народу, бо перетворення республіки з президентської на парляментську і рішення проводити парляментські вибори тільки за партійними списками – це було законсервування кучмізму, узаконення небезпечного для суспільства зрощення влади і оліхархії.

Ця помилка випливала саме з людських якостей В. Ющенка: він не міг допустити, аби хтось вважав його боротьбу за найвищий в державі пост бажанням свавільно скористатися тими самими великими повноваженнями, котрі мав Л. Кучма. А поступившись, відчинив двері перед сваділлям усіх тих сил, котрі мали таємний намір надати українській законодавчій владі антиукраїнського змісту. Той же природний, „пасічницький“ демократизм Президента простелив доріжку до парляменту і до уряду для проросійської Партії Реґіонів. А тепер ось потрібно потроїти волю, політичну і особисту, щоб повернутися до вихідної позиції – нових виборів, і знову звернутися до народу. Лише де ґарантія, що на цей раз буде все інакше?

Европа не виказує глибокого розуміння української ситуації, крім хіба Польщі. Коли британці, французи й особливо німці відверто сумніваються в доцільності розпуску ВР і закликають сторони українського конфлікту до чергового компромісу, бо інакше, на думку лондонського „Економіста“, „...очолювана паном Януковичем Партія Реґіонів може дістати в новому парляменті ще більше мандатів, і країна буде приречена на нове коло політичних торгів та інтриг – аж поки всій продажній правлячій еліті не вкажуть на двері“, то варшавська газета „Впрост“ остерігає, що в Україні відбувається не боротьба за владу і за більші повноваження, а за саму незалежну Україну і проти її незалежности.

Хто гадає, що це – перебільшення, бо, мовляв, страх має великі очі, нехай перегляне сьогоднішню російську пресу, політичні автори якої потирають руки, пророкуючи Україні близький розкол за етно-мовною ознакою.

Даремно в Україні так довго, ще від президентської кампанії 2004 року, намагалися не помічати цієї провокаційної писанини. Аж тепер заплямована надмірним ліберальзмом „Наша Україна“ устами члена Президії НСНУ депутатки Ольги Герасим'юк визнала цей факт: „Російські ЗМІ стали механізмом втручання у внутрішні справи нашої держави... Люди, які стояли і стоять на антиукраїнських позиціях – улюбленці російських ЗМІ. Так було в 2004-му, так є й нині. Все говорить про те, що хтось дуже хоче розірвати Україну, і російські ЗМІ є виконавцями цього сценарію“.

Тому перед Президентом В. Ющенком стоїть не просто тяжке, надтяжке, але в повній мірі – нове завдання, вже досить чітко зформульоване проукраїнськими інтелектуальними колами: перезаснувати державу, щоб назавжди унеможливити у ній політичний вплив антиукраїнства, назавжди розвіяти ілюзії російських шовіністів на можливість перетворення України у ще одну Росію, і водночас покликати до життя високу хвилю українського національно-культурного, морального, духовного піднесення, такого сильного і чистого, щоб сама його атмосфера сприяла розв'язанню проблем нижчого порядку – економічних, соціяльних.

Петро Часто

Тарас Кузьо: „Ю. Тимошенко здатна зупинити В. Януковича“

25 березня ад'юнкт-професор Інституту европейських, російських та евразійських досліджень Школи міжнародних взаємин ім. Еліота у Вашінґтонському університеті Джорджа Вашінґтона Тарас Кузьо прибув до Чикаґо на запрошення громадської організації „Помаранчева хвиля“, щоб поділитися своїми поглядами та ідеями щодо української політики і стану, у котрому опинилася Україна. Подаємо (з скороченнями) інтерв'ю, яке узяла в нього Наталя Іпатій.

– У світлі візити Юлії Тимошенко до Вашінґтону, чи Ви, як людина і політолог, так само зачаровані нею, як і уся столиця США?

– Слід пам'ятати, що багато людей у США, політиків і звичайних громадян, щиро вітали Помаранчеву революцію. Коли Віктор Ющенко був у Конґресі у квітні 2005 року, його так радо прийняли не лише через фактор його особистости, а більшою мірою тому, що він був втіленням ідей тієї революції.

Коли Леонід Кучма приїжджав сюди у 1990-их роках, маючи із Заходом добрі взаємини, США дуже хотіли вірити, що є проґрес у процесі демократизації. І тепле прийняття тоді Л. Кучмі було забезпечене саме тому, що Америка ще вірила у той проґрес. А це власне те, чого не розуміє зараз Віктор Янукович. Йому чомусь здається, що через 10 років можна так само приїхати і замилювати тут усім очі. Але час минув і США більше не мають жодних ілюзій щодо східньо-европейського простору.

Дивлячись на В. Януковича, не треба бути досвідченим психологом, аби розуміти, що людина говорить не від себе, не від душі, промовляє чужі слова. Він боїться запитань, без підготовки йому важко відповідати. Усе це вкупі справляє дуже гнітюче враження.

В. Ющенко теж не уміє впевнено говорити, конкретика у його виступах відсутня. Говорити він може годинами, але вловити у сказаному суть важкувато.

І це той аспект, у котрому Юлія Тимошенко дуже виграє. Вона конкретна, переконлива і упевнена, вона не боїться говорити, не боїться запитань, відповідає чітко і по суті. На даний час ніхто не бачить іншого політика, котрий міг би змінити ситуацію в Україні.

– Чи на неї дивляться у США як на потенційного главу української держави?

– Зараз про це говорити ще зарано. Вона була як провідник опозиції. І в уяві американців вона зараз є єдиною людиною, здатною захистити Помаранчеву революцію. Вони покладають на неї надію, як на політика, котрий не дасть В. Януковичу і компанії знищити здобутки Майдану. І їй вдалося своєю візитою підтримати цю надію.

– Тепер модно лаяти діючого Президента. За які три помилки Ви докоряєте йому найбільше?

– Перше – це розпуск уряду Ю. Тимошенко. Не можна виносити конфлікти між однодумцями на політичний рівень. Непоправна помилка.

Друге. Під час парляментських виборів В. Ющенку був подарований шанс створити помаранчеву коаліцію. Він його втратив.

Третя помилка – В. Ющенко не розпустив Верховну Раду у серпні і допустив кандидатуру В. Януковича на прем'єра. Команда, що дорвалася до керма, ніколи владу не віддасть.

– Якби Ви опинилися зараз у президентському кріслі, які кроки зробили б найпершими?

– Найперше – я розпустив би прокуратуру. Це на даний момент найкорумпованіша структура у державі.

По-друге, я відновив би резонансні справи часів революції і президентських виборів. Бо це неморальна, протиприродна ситуація, коли для громадян і для їх керманичів існують різні закони. В сьогоднішньому світі уже несолідно бавитися у фальсифікацію виборів. Тим більше дозволяти запросто розгулювати на свободі тим, хто їх фальсифікації организовував, і що взагалі абсурд – давати їм у руки владу. Є конкретні люди, котрих треба і уже пора посадити. Медведчук, Ківалов... Безкарність настільки в'їлася у свідомість посадовців, що це уже норма. За ґрати йдуть тільки маленькі люди, котрі не являють собою жодної маштабної загрози.

Третє – реорганізував би ті структури, котрі Україна отримала у спадок від Л. Кучми і котрі мають особливо чіткий відбиток кучмізму: Службу безпеки, Міністерство внутрішніх справ, армію. Там сидять люди, за своєю суттю дуже не помаранчеві, котрі використовують свою владу в дуже і дуже не помаранчевих інтересах.

– Яке Ваше бачення ситуації, котра нині склалася в Україні у зв'язку із розпуском парляменту?

– Виглядає на те, що маштаб нинішніх протестів більший, ніж у 2000-2003 роках, хоча не такий великий, як Помаранчева революція 2004 року. Існує ймовірність застосування сили владою, котра намагатиметься зберегти свої позиції.

Я не знаю, що станеться, якщо опозиціонери об'єднаються у своїх протестах. БЮТ наполягає на дострокових виборах, але становище Юрія Луценка тут двояке, і його „Самооборона“ не зможе взяти участь у виборах, оскільки була зареєстрована як партія менше року тому.

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„За вісім місяців існування чинної парляментської коаліції ми стали свідками цілеспрямованого наступу на конституційний лад країни, постійної боротьби за повноваження з одночасним порушенням волі виборців. Політична нестабільність створила серйозну загрозу національній безпеці, суверенітетові та економічному розвитку країни. Час безрезультатних „круглих столів“ минув. Політики повинні нести відповідальність. В іншому випадку своє слово скаже український народ“.

Віктор Ющенко
(ББС, 29 березня)

Україна між учора і завтра

Почавши від серпня минулого року, сп'яніла своїм реваншем депутатська більшість, відверто зневажаючи визначену Універсалом стратегію, взялася руйнувати президентську вертикаль і врешті довела протистояння до краю: Президент розпустив Верховну Раду і призначив нові вибори.

І все ж головною проблемою, котра спричинила цю політичну кризу, є щось набагато важливіше, ніж боротьба між президентською і парляментською гілками влади за повноту повноважень. Насправді, якщо дивитися понад персоналії, чиниться послідовний і безперервний наступ на право українського народу обирати вищу державну владу – президентську. Щоб змінити зовнішньополітичний курс України, переставити її з проевропейського і пронатовського шляху на проросійський, проевразійський, донецьким олігархам і лівим силам треба було спершу унеможливити народне волевиявлення – для цієї маштабної антиукраїнської провокації й була придумана так звана політична реформа і внесені відповідні зміни до Конституції.

Певна річ, Президент Віктор Ющенко якоюсь мірою винен у тому, що своєю не завжди зрозумілою схильністю до політичних компромісів дозволив коаліції зайти у деструктивній діяльності так далеко, що тепер вона відверто іґнорує Указ про розпуск ВР і звозить до Києва „рускоязичноє насєлєніє" для безглуздих „протестів". Однак, тут є й добрий бік проблеми: „реґіонали" симоненківці і морозівці встигли за цей післясерпневий період остаточно виявити себе як вороги українського національного відродження. Й тому вони, не сподіваючись на рішучий крок Президента, так заметушилися, так перелякалися: по-перше, вони бояться відповідальности, до якої їх не було притягнуто після Помаранчевої революції, а по-друге – судомно тримаються за депутатські і міністерські крісла, бо добре знають, що більше туди не потраплять.

Але також вони вповні видали себе як вороги демократії. Бо якби справді так було, як це коаліціянти запевняють – що Партія Реґіонів знову дістане найбільше голосів, то чому б їм боятися нових виборів? І як їм не соромно звинувачувати Президента в „узурпації влади", якщо розпуск парляменту і призначення нових виборів у всьому цивілізованому світі вважається найважливішою ознакою демократичности суспільства?

Самозрозуміло, Україна тільки йде до цивілізованого світу, йде тяжко, з величезними перешкодами на шляху. Ці перешкоди дадуться взнаки і в процесі призначених на 27 травня парляментських виборів. Є якась надія, що відбудеться певна ротації в політичній еліті країни, тобто до керми державою можуть прийти люди представники молодшого покоління, але радикальний спосіб розв'язання української кризи – тільки цей: зміна усієї політичної системи через прийняття нової Конституції, яка ґарантуватиме функціонування одного, неподільного центру виконавчої влади.

Легко це сказати, та надзвичайно тяжко здійснити. В сьогоднішній українській політиці забагато нікчемного політиканства, зловживання владою в приватних цілях, і найстрашніше – байдужости або й ворожости до наданого історією шансу національного відродження України. За цей шанс і проти нього – оце і є лінією трагічного розколу. Тим часом незріла, неякісна політична еліта сліпо несе цей розкол з учорашнього в завтрашній день. Понад її фальшиво-патосне галасування суспільство повинне почути голос розуму – погляд інтелектуальних кіл України на теперішню ситуацію. Наприклад, на думку одного з найглибших українських аналітиків, Сергія Дацюка, йдеться про неминучий вибір: „Або задіяння сукупного інтелектуалу громадськости для подолання кризи, або громадянська війна... Так звані політичні лідери в принципі не розуміють нинішню ситуацію вибору. Вони не бояться втратити країну, вони бояться втратити владу...".

Щодо нас, українців західньої діяспори, то ми твердо віримо в український народ, котрий вже не один раз за роки незалежности виявляв себе мудрішим і зрілішим, ніж політична еліта країни.

СВОБОДА — SVOBODA —

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

КВІТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

В Пласті росте новий люд

У цей тиждень 95 років тому в Україні започаткувався рух молоді, який протривав через лихоліття двох світових воєн і чорні дні трьох окупацій та еміґраційні негаразди. Цей рух, базований на організаційних формах англійського скавтінґу, в Україні оформився в Пласт – організацію української молоді для патріотичного і всебічного самовиховання. Від самого початку з рядів Пласту вийшов цілий рад осіб, які активно боролися та гинули в рядах УСС, УГА, ОУН, УПА, Дивізії „Галичина", Карпатської Січі у боротьбі за самостійну та незалежну Україну.

Офіційним початком Пласту є дата 12 квітня 1912 року – це день першої присяги пластового гуртка при Академічній гімназії у Львові. Після упадку Української держави у 1920-их роках у радянській частині України Пласт було заборонено, натомість на західних землях він поширює свою діяльність на Закарпаття, Волинь і Пряшівщину. Тому, що Пласт виховував повноцінних свідомих українців, польська окупаційна влада забороняє леґальну діяльність пластової організації, 1928 року – на Волині, а 1930 року – в Галичині.

З окупацією німців в 1941 році Пласт пробує відновити діяльність в Україні відкрито, але німецька окупаційна влада не дозволяє цього. Все ж таки, незважаючи на заборони окупантів, пластова діяльність продовжується нелеґально.

Після закінчення Другої світової війни 1945 року велика кількість українців опинилася в таборах переселенців у Німеччині та Австрії. Там Пласт відновлює свою діяльність – з Головною Пластовою Старшиною і Головною Пластовою Радою в Мюнхені.

Після масової еміґрації з Европи організовуються пластові групи у країнах їхніх нових поселень, і Пласт діє в країнах Північної і Південної Америки, Австралії, у західньо-европейських державах – Англії, Німеччині, Австрії, Франції, а також у Тунісі.

Від 1950 року український Пласт розвинув дуже активну діяльність в країнах нового поселення – Австралії, Арґентині, Великобританії, Канаді, США і Німеччині, де були створені крайові проводи. В поодиноких місцевостях постали пластові станиці, об'єднані у Крайовій Пластовій Старшині. Щоб зберегти єдність Пласту, в 1954 році всі крайові пластові організації створили Конференцію Українських Пластових Організацій (КУПО). Щотри роки відбуваються збори КУПО, де делеґати усіх пластових організацій вибирають провід: Головну Пластову Булаву та Головну Пластову Раду. Осідок проводу досі був у США або Канаді. Для усучаснення пластової праці ГПБулава скликає, в міру потреби, Пластові Конґреси. На чолі пластового руху стоїть Начальний Пластун, як символ єдности.

Наприкінці 1980-их років виникають пластові групи в Луцьку, Києві та Донецьку, але найширше Пласт розвинувся у Львові, де міська рада затвердила статут пластового товариства 22 лютого 1990 року. У квітні 1991 року затверджено Крайовий статут і назву: „Пласт – Українська Скавтська Організація".

Проголошення незалежної України 24 серпня 1991 року посприяло дальшому ростові та розширенню Пласту. У жовтні того ж року Пласт України прийнято до КУПО. Сьогодні Пласт в Україні начисляє понад 10,000 членів, майже у всіх областях України існують пластові групи. Пласт визнаний Академією педагогічних наук однією з найкращих методик позашкільного виховання та найкраще організованою молодіжною організацією в Україні.

Тепер в Україні пластуном може бути кожний громадянин України, незалежно від національности чи етнічного походження, якщо він чи вона готові прийняти присягу, яка включає Три Головні Обов'язки українського пластуна. („Бути вірним Богові й Україні, помагати іншим, жити за Пластовим законом та слухатись пластового проводу".)

По всій Україні здійснюють патріотичне і всебічне самовиховання в ім'я утвердження молодої держави Україна. Крім того, вихованці Пласту індивідуально завжди брали і беруть активну участь у різних ділянках українського громадського життя: Церкві, політиці, економіці, науці, освіті, мистецтві, суспільній службі і т.д.

За свого опікуна Пласт прийняв св. Юрія – найбільшого лицаря серед святих, щоб на його геройських вчинках гартувати характери української молоді. Відзнака Пласту – золотий український тризуб і трилиста лілея, сплетені в одну гармонійну цілість, а кличем є СКОБ – чотири символи: Сильно, Красно, Обережно, Бистро.

Х. В.–Ф.

Великоднє вітання читачам „Свободи"

Вельмишановна громадо!
Дорогі співвітчизники!

У ці весняні дні люди по всьому світу зустрічають найбільше з християнських свят – Світле Воскресіння Христове. У житті кожного християнина воно є особливо шанованим і величним. І не тільки тому, що приходить з настанням квітучої і теплої весни, але й тому, що слугує символом перемоги добра над злом, світла над пітьмою, віри над безнадією.

Великдень заохочує усіх віруючих по-новому побачити й відчути себе в світі, оцінити чистоту своїх помислів, бажань та вчинків, бути добрішими й терплячішими одне до одного.

Щиросердо вітаючи вас із найсвітлішим святом духовности та надії, зичу міцного здоров'я, благодаті, окриленого настрою, добра і злагоди.

Нехай Воскресіння Христове принесе любов і світло у вашу домівку, додасть життєдайної сили й наснаги на великі справи задля процвітання українського народу. А Боже благословення – стане запорукою миру на Землі, здійснення найзаповітніших сподівань.

Щиро Ваш,

Олег Шамшур,
Посол України в США

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Українці Австралії підтримують рішення Президента України

Помаранчева революція дала можливість творити нову українську політику, але її здобутки опинилися під загрозою через зловживання Конституцією з боку тих, які прийшли до влади. А конституційне право треба захищати.

Тому рішення Президента Віктора Ющенка розпустити парламент – це крок, який треба підтримати, якщо хочемо зберегти ці демократичні засади, які були так голосно проголошені в часі Помаранчевої революції.

Управа Союзу українських організацій Австралії (СУОА) підтримує цей важливий крок Президента В. Ющенка. Україна та діяспора стали разом, щоб захистити права виборця і перед світом показати, що українці – поборники демократичних процесів.

В ході підготовування позачергових виборів до Верховної Ради України СУОА закликала українську громаду Австралії послати на вибори делеґацію міжнародних спостерігачів. Цей крок знов буде доказом підтримки України, а для самих спостерігачів це буде нагода включитися до розвитку демократичних процесів в Україні.

Стефан Романів, голова
Ліда Конюшко, секретар
Канбера, Австралія

Уже четверта церква в Казахстані



Такою буде українська церква в Астані.

Звертаюсь до громади з проханням допомогти закінчити будову церкви, яка зводиться вже третій рік в центрі столиці Казахстану – Астані. Завдяки Ради оборони і допомоги українцям (РОДУ) УККА та жертвенності громади, це буде вже четверта церква в Казахстані.

На 16 млн. населення в Казахстані українська спільнота, після казахів і росіян, є третьою за кількістю. Це колишні патріоти-каторжники, їхні діти та внуки. З усіх національностей тільки українська не одержує допомоги від української держави.

Наша десятирічна скромна матеріяльна допомога і моральна підтримка дала нашим громадам в Казахстані можливість творити своє громадське і релігійне життя. Доказом того нехай послужать слова новопризначеного українського Посла України до Казахстану академіка Миколи Селівона, який після відвідин наших громад сказав: „Я багато чув про Казахстан, але навіть не міг собі уявити, щоб в таких умовах, за короткий час ви могли здобути те, що я бачу. Це маленька українська республіка в Казахстані".

Без допомоги закордонних українців будову церкви ледве чи буде можна докінчити. Покищо тільки стіни побудовані до половини. Якщо будова впродовж дозволеного часу не матиме поступу, уряд може забрати землю. До такої трагедії допустити не можна. Тому прошу – допоможіть, хто чим може. Імена більших жертводавців будуть поміщені на таблиці в церкві.

Чеки прошу виписувати: UCCA – RODU, 203 Second Ave., New York, NY 10003. Внизу чека прошу зазначити: церква Астана. По докладніші інформації прошу телефонувати: (973) 779-4063.

Іван Буртик,
голова РОДУ
Кліфтон. Н. Дж.

Чи баски походять з України?

Під час Другої світової війни мої батьки працювали у фільварку в Південній Баварії. Одного вечора приїхала група вояків на відпочинок. Серед них був українець Петро зі Львова. Наш новий знайомий Петро часто заходив до нас, мама прала йому одяг, а він нам приносив сушеного хліба. Ми теж запрошували Петра на свіжу бараболю з молоком.

Одного вечора з Петром прийшов вояк, який сказав, що розуміє українську мову, коли ми говорили до Петра. Петро нам роз'яснював, що цей чоловік – еспанський баск. Баски живуть у Піренейських горах, на кордоні між Еспанією і Францією. Вони століттями б'ються за свою самостійну державу. На другий день всі вояки від'їхали. За кілька місяців війна скінчилася.

Одного вечора, вже в Америці, я прийшов з роботи і включив телевізор. Коментатор розповів, що науковці розшифрували мову басків, яка нібито має українське коріння. Ніхто не знає, коли ці баски замандрували до Еспанії, у гори Піренеї. До нинішнього часу три райони басків – в Еспанії, а один район – у Франції. Лише баски, які живуть у горах і випасають вівці, говорять ніби українською мовою, а всі інші баски говорять еспанською або французькою. Чи не могли б наші українські учені дослідити, чи баски в Еспанії мають українське походження?

Тепер я розумію, чому Сімон Болівар був визволителем Латинської Америки. Бо він був баск і не любив еспанців. Може, хтось з наших українців має більші відомостей з історії басків в Еспанії? Нехай напише про це до „Свободи".

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Дел.

Протест українських науковців

Ми, українські науковці в США, Канаді та Европі, згуртовані в Світовій науковій раді (СНРада СКУ) та Українсько-американській асоціяції університетських професорів (УААУП), протестуємо проти відновлених намагань певних політичних сил України проголосити російську мову другою державною. Ці політики свідомо іґнорують той факт, що без мови немає народу і що введення російської мови як державної загрожує існуванню України як незалежної держави (...). Сьогодні в незалежній Україні існують всі можливості зберігати й розвивати свою національну культуру, основою якої є мова (...). Офіційне визнання російської мови другою державною розв'яже руки всім антиукраїнським силам, щоб зробити українську мову необов'язковою до вивчення і непотрібною до вжитку. Тому ми б'ємо на сполох і закликаємо усіх свідомих українців – членів уряду та депутатів Верховної Ради, членів місцевої адміністрації, студентів та викладачів вищих учбових закладів, підприємців й всіх тих, кому болить доля України і від кого вона залежить, не допустити оголошення російської мови другою державною і всіма засобами сприяти утвердженню й розвиткові рідної української мови на всіх рівнях – від побутового до адміністративного та наукового.

Проф. **Любомир Винар** (США), проф. **Ася Гумецька** (США), проф. **Аркадій Жуковський** (Франція), проф. **Стефан Козак** (Польща), проф. о. **Олег Кравченко** (Канада), проф. **Мирослав Мельник** (США), проф. **Микола Мушинка** (Словаччина), проф. **Осип Мартинюк** (США), проф. **Всеволод Ісаїв** (Канада), **д-р Василь Верига** (Канада), проф. **Дмитро Штогрин** (США).

31 березня 2007 року

Українську державу творити молодим

Про сучасну українську молодь хочеться писати лише все добре, вірити в неї, бачити в ній надійну зміну. Скільки ж то було радости у час українського національного піднесення 1989-1991 років, коли юнаки й дівчата разом із старшими стояли в ланцюгу злуки від Києва до Львова! Коли відроджувалися СУМ, Пласт, „Сокіл", коли студенти на знак протесту засилля комуністів у парламенті України вдавалися до голодування на майдані Незалежности...

Нині, коли Україну знов заходилися нищити комуністичні й олігархічні клани, молодіжні патріотичні рухи ніби ослабли. Чому значна частина молоді стала пасивною? Вина в цьому найперше в тій неукраїнській владній політиці, яка довела українців до зневіри й апатії. Вина в нерішучих діях пересварених між собою провідників національно-патріотичних партій і рухів. Чи можна щось доброго сказати про сучасне шкільне виховання, якщо в ньому не зацікавлена держава? Якщо з Збройних сил України вихолощено національно-патріотичне й релігійне виховання?

У 1917–1920-их роках уряд УНР присвоював українським з'єднанням історичні імена видатних діячів національно-визвольної боротьби. Військові команди і звання були українськими – стрілець, козак, десятник, чотар, сотник, отаман, курінний... Це піднімало дух воїнів, нагадувало народові про славні часи боротьби українців за волю й незалежність. Тепер у війську здебільшого звучить чужа мова. Вояки служать у взводах, ротах, батальйонах під командою ефрейторів, сержантів, прапорщиків, а виховання воїнів і далі проводиться на прикладах „героїв громадянської і Великої вітчизняної війн".

Українську культуру глушить бур'ян – роки, попи, хіти, насичені вбивствами, насильством та іншими жахами кіно- й телефільми. Під їхнім впливом виникають і свої вульгарні, мавповані модерні пісеньки. Миготять перед очима глядачів до сорому роздягнуті співачки й танцюристки, патлаті чи стрижені хлопці з електрогітарами в руках. Бігають вони з вихилясами по сцені під гуркіт барабанів, бубнів, брязкалець і пискливої втомлюючої музики, доводять присутніх у залі до нестями. Відповідальні за українську культуру чиновники часто запрошують в Україну московських гастролерів, надаючи їм найкращі палаци культури в містах України. Екрани українського телебачення заповнені дешевими програмами з кривлянням „вірок сердючок", які глумляться над українською мовою та культурою.

Хто виступить проти цієї зневаги, коли міністерські чиновники, депутати парляменту, академіки, актори, спортсмени, навіть сам прем'єр зі своїми заступниками користуються чужою мовою, виступають на „общепонятном"? На них дивляться „русскоязичні" губернатори й запроваджують на свій розсуд реґіональною мовою – російську. Тому не дивно, що саме за останні роки українська мова зазнала і зазнає величезних втрат.

Прикро, що за 15 років незалежности так мало створено нових українських патріотичних пісень. Чи ж хтось колись міг би собі уявити українське військо (козацьке, стрілецьке, повстанське) без пісні маршової, з дзвінкоголосими заспівувачами? Нині, на жаль, захисники держави замість патріотичної похідної гундосять під гітару дешеві московські шлягери.

У зв'язку з критичним станом економіки молоді люди шукають застосування своїх сил на ринках, на чорних роботах за кордонами, знаходять відраду в алькоголі, наркоманії. Тисячі українських дівчат і молодих жінок у пошуках легкого щастя опиняються далеко за межами України, спокусившись обіцянками вербувальників, які обіцяють райське життя й багато долярів. Великий наплив дівчат у південних містах України. Вони вистоюють на шляхах в очікуванні „клієнтів" для нічного заробітку.

І все ж в Україні є чимало ідейно-патріотичних молодих людей, які хоч і повільно, але гуртуються в політичні й громадські молодіжні організації. На таку молодь покладає Україна великі надії.

Оксентій Каменюк,
колишній політв'язень,
член ОУН з 1943 року,
Тернопіль

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували пам'ять Тараса Шевченка



Зліва: Василь Махно, д-р Григорій Грабович, д-р Тарас Гунчак, д-р Анна Процик, д-р Ася ГУмецька, д-р Орест Попович.

НЮ-ЙОРК. – 10 березня Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці (НТШ-А), Українська Вільна Академія Наук (УВАН) та Український науковий інститут Гарвардського університету (УНІГУ) спільно провели щорічну Шевченківську конференцію, на якій виступили з доповідями професори д-р Григорій Грабович з Гарвардського університету, д-р Ася Гумецька з університету в Мишиґені, д-р Тарас Гунчак з Ратґерс університету. Конференцію відкрив голова НТШ-А д-р Орест Попович.

Д-р Г. Грабович у своїй доповіді простежив сприймання та інтерпретацію творчости Тараса Шевченка Євгеном Маланюком, який бачив Т. Шевченка передусім органічно, текстуально, на відміну від тих своїх сучасників, які бачили Кобзаря переважно монолітично, цитатно.

Д-р А. Гумецька на численних прикладах ілюструвала, що сприймання творчости Т. Шевченка завжди мало й має відчутне політичне забарвлення. Відомі старання зобразити його атеїстом-безвірником, „непримиренним ворогом буржуазних націоналістів", великим другом російських „революційних демократів". „Неспроможність подібних тенденційних суджень доведена історією", – наголосила д-р А. Гумецька. Вона згадала про подвижницькі пошуки рукописної й малярської спадщини Т. Шевченка її репресованим більшовицькою владою батьком Сергієм Пилипенком – на той час директором Інституту літератури ім. Т. Шевченка в Києві.

Д-р Т. Гунчак, обравши темою доповіді „Великий льох", розміркував про історичний контекст цього поетичного твору, в якому в алегоричній формі висловлено ставлення Т. Шевченка до відомого в історії акту приєднананя України до Росії.

У заключному слові від УВАН д-р Анна Процик поставила в один історичний ряд визначні події в історії української нації: творчість Т. Шевченка та відродження української держави у 1918 році, закликавши присутніх подумати, як відзначити цей визначний історичний момент нашої історії.

Сергій Панько

НЮ-БРАНЗВІК, Н. Дж. – Українська громада за ініціятивою 65-го відділу Союзу Українок, влаштувала 25 березня Шевченківські роковини. Після Служби Божої, в церковній залі, зібралася чисельна громада, щоб вислухати мистецьку програму, режисером якої була Віра Мельник. Слухачі раділи, що серед виконавців програми були діти дошкільного віку.

Програму відкрила голова 65-го відділу СУА Наталка Головінська, яка привітала пароха о. Романа Пітулу та всіх присутніх. Святом провадила Ольга Городецька.

Уривок із розповіді Наталії Левицької-Холодної про Тараса Шевченка „Шлях велетня" прочитала Наталка Ференц. Відтак церковний хор і союзянки під дириґентурою Богданни Гнатик заспівали „Заповіт" і „Реве та стогне Дніпр широкий". Мирося Штурмай прочитала вірш „О, наш Тарасе" авторства о. Р. Пітули. Вірші читали Світлана Карпій, Назар Бобиляк, Настя Каспрук, Христя Старожитник, Юра Проць, Зоряна Каспрук, Іванка Старожитник, Софійка Пітула і її брат Петрусь. Серію декламацій закінчила Мирося Штурмай віршем про Т. Шевченка. Найменші заспівали „Садок вишневий". Мистецький квартет в складі Богданни Гнатик, Світлани Карпій, Віри Мельник і Миросі Штурмай виконав пісні „Зоре моя вечірняя", „По діброві вітер віє", „Така її доля" і „Спи, Тарасе". У виконанні пісні „Спи, Тарасе" взяв також участь Іван Челяк.

В кінці мистецьких виступів Н. Ференц прочитала уривок із статті Марії Литвин „В дорозі до Шевченка". Свято закінчилося виконанням національного гимну, що його спільно з хором співали усі присутні. Наймолодші виконавці одержали в подарунку солодощі.

Іван Головінський



Діти виступають на святі в Ню-Бранзвіку Н. Дж.

ПАСЕЙК, Н. Дж. – 18 березня урочисто відзначила День народження Тараса Шевченка українська громада Пасейку. Академію відкрив голова відділу УККА Кость Ваньо, який говорив про ролю Т. Шевченка в житті українського народу, підкреслив значення творчості поета в боротьбі за незалежність України.

Учні Школи українознавства разом з учнями школи св. Миколая підготували художню програму. Разом з ними виступив чоловічий ансамбль українців Пасейку. Вони відкрили святковий концерт.

Учні першої кляси своє ставлення до поета висловили словами пісні „Хоч ми Тараса ще не вчили". Діти виконали також пісню „Тече вода з-під явора", а В. Вовк розповіла вірш „Я знаю про Шевченка". Потім виступили учні другої-четвертої кляс, тріо дівчат В. Коростіль, Г. Куцап, М. Мигалко, ансамбль дівчат в складі О. Бігуняк, Х. Гавданович, О. Домарадської, Д. Мочули, С. Сороки, М. Яриш. П. Тимків і П. Гольдфельд читали вірші Т. Шевченка. Учні старших клясів – ансамбль в складі Т. Бігуняк, П. Гольдфельд, Є. Гунько, Х. Єрмаченкова, Н. Коростіль, Л. Павловська, Х. Орох, Н. Чугзара – виконали кілька пісень і декламували вірші Т. Шевченка. Учні дев'ятої і десятої кляс прочитали уривки з поеми „Сон" і „Гайдамаки". Особливим успіхом користувався виступ В. Найди.

Цікаву програму підготували учні школи св. Миколая, які виконали кілька пісень на слова Т. Шевченка. На закінчення хор виконав „Реве та стогне Дніпр широкий" та „Заповіт".

Директор Школи українознавства В. Кривоніс подякував учням за художню програму, вчителям Г. Семеняк, та О. Стефак, Н. Біляківській, В. Кривоніс, Г. Когут, Г. Гукевич, Н. Найді, Г. Шельповій, Л. Шкірпан – за проведення свята.

В. Висоцький

УККА провів „Український день"

ВАШІНҐТОН. – 28 березня Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) провів, уже втретє, щорічний „Український день" у Конґресі США.

Його метою, як і попередніх, було звернути увагу американських законодавців до питань, які цікавлять нашу громаду, а також, щоб поглибити взаємини з членами Конґресу, які представляють нашу громаду у Вашінґтоні.

До делеґації УККА входили: Михайло Савків – президент; Лариса Кий – екзекутивний віце-президент; Тамара Олексій –директор канцелярії УККА в Ню-Йорку; Сергій Жихарев – директор конґресових відносин УНІС; Уляна Мазуркевич – голова Українського Комітету прав людини, членської організації УККА.

Протягом дня делеґація провела засідання з конґресменами Джо Вілсоном (Р-Північна Каролайна), Тадеушем МекКотером (Р-Мишиґен), Стівеном Ротманом (Д-Ню-Джерзі), та старшим дорадниками сенаторів Ричарда Дурбіна (Д-Ілиной), Роберта Кейсі (Д-Пенсильванія), Барбари Мікулскі (Д-Меріленд); членів Конґресу Ніти Лові (Д-Ню-Йорк) та Френка Вулфа (Р-Вірджинія).

Під час засідань делеґація УККА розповсюдила листівки та обговорила такі важливі теми, як визнання українського Голодомору 1932-33 років ґеноцидом української нації; продовження закордонної допомоги США Україні; усталення чесного процесу змагання за ґранти Аґенції Міжнародного Розвитку США (USAID); відкликання запланованого зменшення фондів українських служб „Голосу Америки" та Радіо „Вільна Европа"/ Радіо „Свобода"; та включення України у програму „Visa Waiver".

Делеґація УККА також подякувала членам Конґресового Українського Кокусу, зокрема членам Конґресу Вілсонові, Ротманові та Лові за їхню активну працю для зміцнення взаємин між Україною та США та закликала інших членів приєднатися до кокусу в рік його 10-ліття.

УККА



Зліва: Сергій Жихарев, Лариса Кий, конґресмен Стівен Ротман, Тамара Олексій та Михайло Савків.

Вибори Управи відділу УККА

НЮ-ЙОРК. – 17 березня Екзекутива Крайової управи УККА скликала термінові загальні збори для виборів нової управи відділу УККА в Ню-Йорку.

До управи увійшли: Іванка Заяць – президент; Надія Татчин, Наталя Лопатська, Ірина Легун, Марія Пятка, Тамара Олексій, Ліза Сонна, Адріян Длябога, Адя Паска, Романка Заяць, Оленка Ройовська. До Контрольної комісії обрані Ігор Длябога, Теодор Воляник та Галина Дмитренко. Новообрана управа плянує створити сторінку Інтернету для ширшого розголошення про події, які будуть відбуватись у Ню-Йорку.

За докладнішими довідками про відділ УККА в Ню-Йорку або за інформаціями про вступ до членства просимо звертатись до Іванки Заяць на адресу: uccany@ucca.org.

Іванка Заяць

Літня школа в Києво-Могилянській академії

КИЇВ. – Києво-Могилянська літня школа україністики діє вже 12 років. За цей час її відвідали студенти з Канади, США та Европи. Літня школа приймає не більше 20 студентів, які за один місяць прослухають мовні курси та заняття з гуманітарних українознавчих дисциплін.

Студенти також матимуть широку екскурсійну програму в Києві, його околицях та інших містах України. На екскурсії учасники ходять та їздять разом зі студентами Києво-Могилянської академії, маючи можливість поспілкуватися з сучасною українською молоддю.

Лекції з україністики читають професори академії, а для тих, хто ще не до кінця засвоїв українську мову, під час лекції відбувається синхронний переклад англійською.

Літня школа в Києво-Могилянській академії відбуватиметься у два етапи: 28 травня-24 червня та 27 липня-24 серпня. Програма відкрита без обмеження віку слухачів. Вона передбачає інтенсивне вивчення або удосконалення української мови, лекції з української історії, літератури, етнографії, народної творчости, обговорення актуальних проблем сучасної політичної та економічної ситуації в Україні.

Вартість навчання становить 1,599 дол. США, що включає чотиритижневе проживання в Києві (кімнати із зручностями на дві-три особи в університетському гуртожитку); часткове харчування (обіди щодня, крім вихідних, святковий обід-знайомство, прощальний обід); навчальну програму (лекції та практичні заняття); екскурсійно-культурну програму; часткове транспортне обслуговування (з і до летовища „Бориспіль" в Києві, екскурсія в музей до села Пирогово).

За результатами навчання слухачі мають можливість отримати шість кредитів та сертифікат, підписаний керівництвом Літньої школи та президентом Національного університету „Києво-Могилянська академія".

Для участи у Літній школі україністики слід надіслати заповнену заяву, яку можна знайти в інтернеті: http://www.summerschool.ukma.kiev.ua

За додатковою інформацією звертайтесь до Лариси Кадуріної, директора Літньої школи, за адресою: Національний університет „Києво-Могилянська академія", вул. Сковороди 2, Київ, 04070 Ukraine. Тел./факс: (380-44) 425-1047.

Прес-служба Києво-Могилянської Фундації

Каліфорнійський баль на користь „Дитячої лікарні майбутнього“ в Києві



Сидять зліва: д–р Віра Павлюк, д-р Оксана Чернячук, Ненсі Турак-Бонер, д-р Кальвін Гобел, стоять зліва: Олександер Максимчук, Микола Точицький, Богдан Малаяк, Тамара Точицька, Едвард Прунчунас, д-р Кристофер Зарембінський, д-р Чарлз Сімонс, Рут Гайзер, Юлія Максимчук. *Фото: Дон Ґаґопян*



Дебютантки та ескорти Балю-2007 (зліва) Василь Павдун, Марта-Катерина Гура, Марія-Люїза Гарас, Іван Копінський.

ЛОС–АНДЖЕЛЕС, Каліф. – Товариство Допомоги Україні (ТДУК), Каліфорнійський відділ, провело 17 лютого „Баль дебютанток 2007“, присвячений збиранню коштів на проект фонду „Україна-3000“ – „Дитяча лікарня майбутнього“ в Києві.

За програмою цього заходу, любителі сучасної музики зібралися на вечірку в театрі „Роксі“ в Голівуді, де виступала оркестра „Ґранвіль“. Відбувся також турнір ґолфу на добродійні цілі.

Баль відбувся у готелі „Маріот“. Крім вечері та танців під музику „Вечірки“ з Ню-Йорку та презентації дебютанток, гості брали участь у „тихій ліцитації“ та представленні проєкту „України-3000“. Гості мали нагоду придбати картини, писанки, квитки на кінофільми, пам'ятки з Голівуду. Гості купували ведмедиків для хворих дітей в Україні.

Почесним головою балю була дружина Президента України Катерина Ющенко – головний директор ради Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000“.

Програма почалась з відеофільму, у якому К. Ющенко подякувала за підтримку й розповіла про стан проєкту.

Фонд „Україна-3000“ представляли Олександер Максимчук – голова Лави директорів, з дружиною Юлією Максимчук – директором музею радіо та телебачення в Україні, та д-р Віра Павлюк – голова Лави директорів „Дитячої лікарні майбутнього“.

Генеральний консул України в Сан-Франціско Микола Точицький (він був з дружиною Тамарою) подякував присутнім за їхню працю в ім'я добрих зв'язків між Україною та Америкою.

Були присутні віце-консул Сергій Николайчик, 30 гостей з місцевої лікарні Сідарс-Сайнай медичний центр. 19 лютого представники проєкту та М. Точицький зустрілися з управою лікарні і обговорили програму навчання лікарів.

Роман Микитин і Бріяна Гил, дебютантка Балю-2003, представили нових дебютанток. Марія-Люїза Гарас має кілька академічних нагород Вищої школи Південної Пасадени за активну участь у церковних проєктах в Каліфорнії та Мехіко. Марта-Катерина Гура танцює в класичному балеті та народних танцях, працює добровольцем в зоопарку, що заохочує її до ветеринарної медицини.

На бенкеті були вручені нагороди активним громадським діячам. Нагороджені Богдан Микитин, Любомир Осадца, Зенон Захарясевич, Тарас Козбур, Іван Карк.

ТДУК є благодійною орґанізацією – зареєстрованою корпорацією 501(3)(c). З датками та запитаннями можна звернутися до Романа Василина на адресу: 4645 Noeline Ave., Encino, CA 91436, або електронною поштою: info@earthlink.net

Іриней Прокопович

Канонічна візита Патріярха Любомира кардинала Гузара до Арґентини

БУЕНОС–АЙРЕС. – Від 28 лютого до 5 березня тривала канонічна візита Верховного Архиєпископа УГКЦ Любомира кардинала Гузара до української громади в Арґентині. В день прилету на летовищі Патріярха очікувала численна громада вірних, на чолі з Єпископом Михаїлом, канцлером Єпархії о. д-ром Люїсом Глинкою, отцями Михайлом, Марком, Карлом, Ізмаїлом, Гектором і Йосифом; Сестрами-василіянками з настоятелькою матір'ю Нормою, Сестрами-служебницями – з матір'ю Ольгою. Також були присутні монс. Едвард (Сукунза) – головний Вікарій Архиєпископату Буенос-Айресу, д-р Люїс Саґієр – директор міністерства віровизнань, заступник голови Української центральної репрезентації Іван Шафовал, група дітей з квітами, делеґації від товариств „Просвіта", „Відродження", Союзу Українок, Пласту, СУМ і Фундації Т. Шевченка.

З Патріярхом Любомиром приїхали члени Постійного Синоду УГКЦ: Митрополит.Степан (Сорока), Владики Володимир (Ющак) і Михаїл (Гринчишин). Після короткого відпочинку почалася синодальна праця. Патріярх уділив авдієнцію священикам епархії, що тривала майже дві години, були обговорені пастирські проблеми, зокрема брак священиків.

Відтак епископи й священики, очолені Патріярхом, увійшли процесійно до соборового храму, де діти привітали їх квітами, а парафіяни Катерина Воловина, Микола Голодик, д-р Михайло Василик і парох собору о. д-р Л. Глинка, за старим нашим звичаєм, піднесли Патріярхові хліб і сіль.

Під звуки гимну „Вітай між нами.." у виконанні хору під керівництвом Івана Гутича, Патріярх Любомир зі своїм почотом приступив до відправи Богослуження, у якому взяли участь: Апостольський нунцій монс. Адріано Бернардіні, епарх маронітів монс. Мері Чарбель, від вірменів – монс. Паольо Сінцеллььо, вікарій зони Фльорес монс. Маріо Полі і парох УАПЦ о. Вадим Дробниця. Були присутні також Посол України в Арґентині Олександер Никоненко з дружиною, секретар Посольства Олександер Ковтун з дружиною, державний представник культу Люїс Саґієр і провінції Буенос-Айрес Санторо, Сестри-василіянки та Сестри-служебниці, делеґації товариств й організацій та багато вірних.

Патріярх у своїй проповіді закликав вірних до духової єдности й до любови до Святої Тройці. По закінченні Богослуження на подвір'ї собору пластуни влаштували „апель"перед Патріярхом, як колишнім пластуном. Потім усі пішли на спільну скромну вечерю, яку фінансував Рамон Ґринюк з Апостолесу, співвласник промислової фірми „Росамрнте".На другий день Патріярх Любомир разом з синодальними єпископами, єпархом Микицеєм й канцлером о. д-ром Л. Глинкою відвідали примаса Арґентини кардинала Хорхе Берґоґліо і Директора культу д-ра Освальду А. Ґросмана в міністерстві закордонних справ. Потім мали зустріч і спільний обід у Сестер-василіянок. По обіді Блаженіший зустрівся з делеґаціями парафіяльних братств, , а увечорі – з проводом Філії УКУ.

У п'ятницю вранці відбулася авдієнція у папського нунція А. Бернардіні, а потім – у посольстві України, де їх приняв Посол О. Никоненко. По полудні, після синодальних нарад, Патріярх зустрічався з представниками товариств, які інформували його про свою працю, а при тому складали свої пожертви на будову Патріяршого храму УГКЦ у Києві.

Перед своїм виїздом з Буенос-Айресу Патріярх Любомир висловив своє задоволення тим, що хоч його зір не бездоганний, він все таки міг докладно ознайомитися з життям УГКЦ в Арґентині.

М. В.

Д-р В. Петришин заснував фонд при НТШ-А

НЮ-ЙОРК. – 10 березня д-р Володимир Петришин, дійсний член НТШ-А, утворив при НТШ-А окремий постійний Фонд ім. Володимира Петришина в сумі 50,000 дол. Відсотки з фонду будуть використовуватися на ґранти для досліджень і публікацій в галузі математики (нелінійна функціональна аналіза, диференціяльні рівняння, теорія апроксимацій).

Призначеннями ґрантів буде займатися комітет, призначений стипендійною комісією і математично-фізичною секцією НТШ-А.

Пресова група НТШ-А



Зліва: д-р Орест Попович – голова НТШ-А, д-р Володимир Петришин, д-р Дарія Дика.

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

38. П'ята книга Мойсеєва: повторення Закону

Остання книга П'ятикнижжя, назва якої дослівно означає „Другий Закон", складається з низки промов, які виголосив Мойсей на східньому березі Йордану перед входом в Обіцяну землю. У першій промові Мойсей нагадав про події за роки життя юдеїв в пустелі. В другій промові він повторив усю низку законів і розпоряджень, починаючи від 10 заповідей, та долучив інші настанови, які будуть обов'язковими також після поселення народу за Йорданом. Третя промова була присвячена заохоченню до вірности союзові племен. Але у цій книзі є також розповіді про історичні події, зокрема про передання влади Ісусові Навинові, останню пісню Мойсея і його прощання з племенами та смерть цього великого проповідника, законодавця і пророка, який розмовляв з Богом віч–на-віч.



Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора.

Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Виставка творів Василя Кричевського в Ню-Йорку



В. Кричевський. „Парк коло Лаври", 1945.



„Фльорес дел Прадо", 1944.

НЮ-ЙОРК. – Виставка творів Василя Кричевського з його спадщини відкривається 13 квітня в Українському Музеї. На виставці представлені олії та акварелі з колекції ґалерії „Зоря" з Ґреничу, Кон. Виставка триватиме до 3 червня.

Василь Григорович Кричевський (1873-1952), архітектор, мистець, науковець, педагог, – це одна з навидатніших постатей в історії українського мистецтва і науки. Його надзвичайні досягнення причинилися до піднесення української національної свідомости. Обдарований динамічним талантом, винахідливістю та працездатністю, В. Кричевський мав великий вплив на плеяду мистців, помітні внески яких в різні види мистецтва й науки сприяли розквітові української культури на початку XX століття. В. Кричевський – визнаний автор національного українського стилю в архітектурі, основоположник сучасної української книжкової графіки. Його зацікавлення були багатогранні: він значною мірою сприяв поширенню науки про українське народне мистецтво, проєктував сценічні оформлення та вирізнявся оригінальністю в мистецтві кінематографії.

Як один з головних організаторів та професорів Української академії мистецтв, відкритої 1917 року, В. Кричевський відграв велику ролю у плеканні нового покоління обдарованих українських архітекторів та мистців. „В історії української національної школи образотворчого мистецтва Василеві Кричевському належить особливе місце", – пише директор ґалерії „Зоря" Олександер Демко у вступному слові до каталогу виставки.

Виставка картин В. Кричевського з колекції ґалерії збігається з великою виставкою „На перехресті: український модернізм 1910-1930", яка експонується в Українському Музеї і одержала схвальні відгуки критиків, особливо в часописі „The New York Times". Поруч з виставкою „На перехресті" картини В. Кричевського постають у контексті одного з найбільш цікавих та новаторських періодів мистецтва в Україні – періоду модернізму. І тому голос В. Кричевського резонує в лад з голосами українського мистецького світу раннього XX століття, зокрема таких відомих його сучасників, як Давид Бурлюк і Олександра Екстер, членів Академії мистецтв Олександра Богомазова, Абрама Маневича, Григорія Нарбута, Вадима Мелера, Казимира Малевича та ін.

Ґалерія „Зоря" видала ілюстрований каталог українською та англійською мовами, в якому вміщена докладна стаття д-ра мистецтвознавства Валентини Рубан-Кравченко, члена-кореспондента Академії мистецтв України, про складний життєвий і творчий шлях В. Кричевського. В статті д-р В. Кравченко поділила картини виставки на три тематичні цикли. Перший цикл – це картини, створені перед Першою світовою війною та в міжвоєнний період – час, коли зроджувалися приємні спогади мистця на рідній землі, які підтримували його дух під час тяжких переживань на іміґрації. Другий – це останні місяці Другої світової війни, коли треба було залишити рідний край і йти в дорогу, з якої не було воротя. В цьому циклі картин В. Кричевський передає свою тугу за батьківщиною, за Україною, в пейзажах, змальованих з пам'яти. Третій цикл – це роботи з останнього місця його побуту, з Венесуелі. В. Кричевський змальовував красу природи Венесуелі та краєвиди Каракасу, де жив у домі дочки і помер 1952 року.

„Чи то в мирний час, чи то в час тяжких обставин, – пише д-р В. Кравченко, – мистець відтворював те, що було найближче його серцю: сільські хати в обіймах дерев над тихими ріками України, розмаїття кольору неба над широкими зеленими степами, чар Кримських гір та безмежність синього моря". Д-р В. Кравченко пояснює, що хоча картини В. Кричевського малі розміром, їхні зображення монументальні і, як композиційно, так і в кольориті, досконалі.

В. Кричевський був надзвичайно плодовитий в ділянці мистецтва. Вадим Павловський, який написав його біографію, твердить, що „за 55 років своєї мистецької діяльности в малярстві Кричевський створив коло двохсот великих образів, декілька сотень меншого розміру і декілька тисяч дрібніших". На жаль, більшість його робіт пропала в пожежі, і тільки мала кількість зберігається в музеях, ґалеріях і приватних колекціях".

В. Кричевський, майстер різних малярських технік, творив олією та аквареллю. В. Павловський пише: „Його образи, повні соняшного світла й повітря, віддають настрій моменту, у який мистець зумів схопити природу і водображати її пензлем. Гармонія світлих і прозорих барв, радісний, рідко-задумливий, настрій і певна інтимність характеризують майже всі його краєвиди". Давши такий опис, В. Павловський ставить В. Кричевського близько до імпресіонізму, хоча „він ішов своїм власним мистецьким шляхом".

У каталозі Ольга Гнатейко, голова Управи Українського Музею, і директор Музею Марія Шуст вітають виставку: „Український Музей радо співпрацює з ґалерією „Зоря" у представленні багатого мистецького доробку цього визначного мистця, основноположна праця якого в ім'я модернізму допомогла змінити обличчя української культури на початку XX століття".

Марта Бачинська

Виставки в Українському Музеї:

„На перехресті: український модернізм 1910 – 1930" – до 29 квітня

„Скульптура та ікона України. Історія врятування" – до 27 травня

„Писанки: носії життя" – до 1 липня

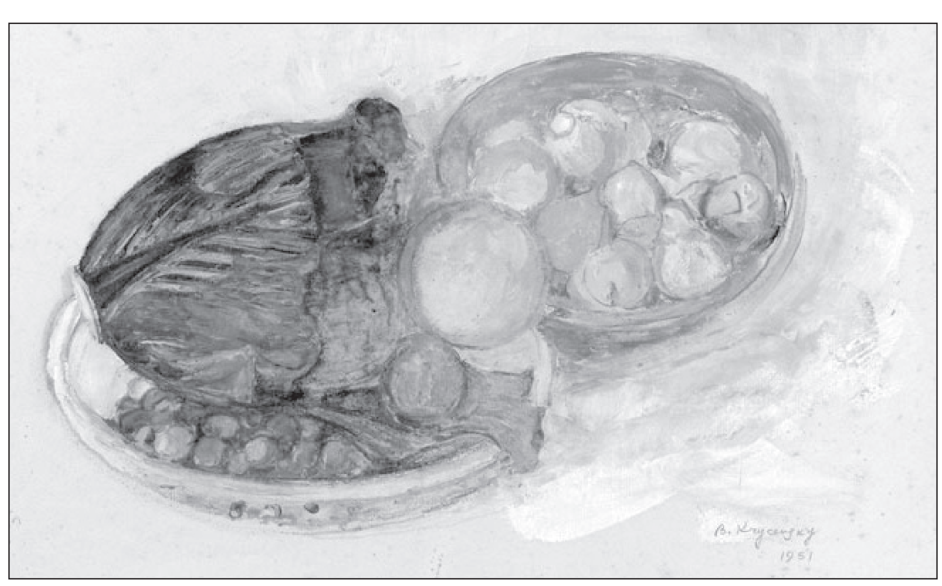
222 E. 6 Sixth, New York.
Тел.: (212) 228-0110.
електронна пошта: info@ukrainianmuseum.org



„Міст, Париж", 1947.



„Алушта, Крим", 1935.



„Натюрморт з капустою". 1951.

УКРАЇНА І СВІТ

Шляхи нашого розвитку

КИЇВ. – Березневі збори Київської міської організації ОУН(д) були присвячені проблемам сучасного націоналізму і пошуку шляхів оптимізації діяльности ОУН (державницької). На початку зборів член Центрального Проводу ОУН(д) Віталій Матяш повідомив про реєстрацію Голосіївської районної організації столичної ОУН(д).

З аналітичною доповіддю про сучасний стан націоналізму в Европі виступив член Київського проводу ОУН(д) Мирослав Горбатюк (народний депутат України II скликання). Він відзначив, що у низці европейських країн націоналістичні партії знаходять прихильність у громадян. Всі вони виступають проти надмірної евроінтеґрації, які загрожують знищенням національної самоідетичности народів. В Україні ситуація дещо інакша. На зміну націоналістам прийшли партії і бльоки з націонал-патріотичного табору – УНП і НРУ, а також націонал-ліберальні БЮТ і Народний союз „Наша Україна“. Їхні ідеологічні постулати дещо інші.

Коли на початку 90-их років націоналістичні організації прийшли в Україну, то не були готові очолити масовий патріотичний рух, не змогли вплинути своїм авторитетом на більшу частину суспільства. Тому тепер належить активізувати нашу діяльність, в першу чергу – в молодіжному середовищі.

У своєму виступі голова Центрального Проводу ОУН(д) Павло Дорожинський підкреслив, що сьогодні, ведучи боротьбу за поширення націоналістичної ідеології, слід іти в народ, співпрацювати з іншими, не тільки з націоналістичними партіями, але й з усіма силами, яким не байдужа доля української національної ідеї і нашої державности.

В обговоренні доповіді взяли участь члени Центрального Проводу ОУН(д) Віталій Матяш, Олег Ціборовський, а також Анатолій Доценко, Сергій Авдєєв, Богдан Кожушко, студентка Тетяна Матвієнко та інші.

Прес-служба ОУН(д)

Першоджерело національної свідомости

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська обл. – Небагато сьогодні знайдеться випускників Бережанської гімназії довоєнного та воєнного часу. Один з них – викладач Бережанського аґротехнічного інституту, доцент Богдан Паньків. Він з задоволенням повертається в роки дитинства:

– Мій сусід Василько Семенець з мого рідного села Саранчуки і Богдан Карась з Базниківки ще за Польщі вчилися в Бережанській народній школі і гімназії. Щоранку, пасучи корови, заздрив я гімназистам, які їхали „школяркою“ з Підгаєць до Бережан. Влітку 1942 року мати пошила мені „помпи“ (широкі штани), батько полатав черевики, і повезли мене до гімназії разом з ровесником І. Гавдидою. Йшли, як тепер прийнято говорити, вступні випробування. Хтось із професорів помітив мої черевики і пошепки сказав: „Дивися, які його перелатані черевики“. Всі сміялися (крім мене).

Бережанська гімназія в 1941-1944 роках розміщувалась у ратуші. Викладачі гімназії, справжні майстри своєї справи, виробили свою систему навчання і виховання, формування особистости, національної еліти. В умовах окупації викладачі виховували молодь у національному дусі, привносили у їх свідомість любов до рідного краю і народу. Гімназисти знали, що діє ОУН, а в гімназії – її низові структури.

В 1945-1948 роках Б. Паньків навчався у Бережанському педагогічному училищі, згодом вступив у Львівський університет на історичний факультет. Він складав державні іспити комісії, яку очолював академік І. Крип’якевич. Ще працюючи в технікумі, Богдан Паньків визначився з темою дисертації „Міста і містечка Галицької землі в XVII-XVIII ст.“. Написав нариси про Рогатин і Коропець, дослідив історію декількох містечок і сіл. Науковий доробок Б. Панькова – понад 50 друкованих праць.

Щодо сьогоднішніх гімназистів, то Б. Паньків переконаний: вони мають берегти традиції рідного закладу, які живуть упродовж двох століть.

Тетяна Будар

В пам’ять журналістів

КИЇВ. – Меморіяльну дошку загиблому журналістові Георгієві Ґонґадзе та іншим журналістам, що загинули за нез’ясованих обставин, встановлено 20 березня на площі Марії Заньковецької, що на вулиці Великій Васильківській, за ініціятиви Київської міської ради на чолі з головою Леонідом Черновецьким. Саме він був головним ініціятором відкриття дошки.

Пізніше на місці дошки встановлять пам’ятник. Триває конкурс, який визначить, хто з скульпторів створюватиме пам’ятник.

Організатори відкриття меморіяльної дошки запросили військову оркестру, школярів та студентів Інституту журналістики. До дошки було покладено червоні троянди.

Дмитро Зезюлін

Найперша презентація – в рідному селі

ШЕПАРІВЦІ, Івано-Франківська обл. – Наше село межує із столицею Покуття – Коломиєю. Це село гарне за своїм рельєфом і місцем розташування. В моєму селі народився і мешкає відомий скрипаль, фолкльорист, виконавець коломийок Народний артист України, професор Прикарпатського університету Петро Терпелюк.

Першими вчителями П. Терпелюка були сільські музики. У вісім років малий хлопчина вже грав на хрестинах та весіллях. Вищу освіту здобув у Львівській консерваторії ім. Лисенка у професорів Д. Лекгера та Б. Каськова. Із своєю оркестрою „Гуцулія" він об'їздив майже всі європейські держави, де завойовував публіку своєю віртуозною грою на скрипці, знайомив європейців з мелодикою гуцулів, а на міжнародному конкурсі „Ой Дунаве, Дунаве плай" (Югославія) з оркестрою „Рапсодія" (Івано-Франківськ) отримав Гран-прі. Минулого року разом з оркестрою з Відня відвідав Чіле. В даний час викладає в Прикарпатському університеті ім. В. Стефаника.

Протягом своєї творчої діяльности П. Терпелюк збирав народний фолкльор – співанки, колядки, коломийки, ладканки. 60 коломийок було вміщено в одну з його книжок під назвою „Моя Гуцулія". Всього опрацьовано і видано в світ чотири книжки, в яких автор показав той музичний матеріял, який склав шепарівський люд багато років тому.

Свої книжки автор презентував в рідному селі Шепарівцях. Представлення видань відбулося в його рідній школі 11 лютого. Щиро вітали П. Терпелюка Владика Коломийсько-Чернівецької епархії Микола Сімкайло, який вручив йому грамоту, сільський голова Іван Терпелюк.

Учні місцевої школи привітали земляка власними коломийками. Жіночий ансамбль під орудою Марії Борук продемонстрував односельчанам „ладканки", які складені в окрему книжку. Коментувала шепарівське весілля Мирослава Терпелюк – помічниця і дружина автора. Високий кляс гри на піяно показала Заслужена артистка України, доцент Прикарпатського університету Любов Гундер.

П. Терпелюк є жертводавцем нашої новозбудованої церкви св. Трійці. Подружжя Терпелюків співає в нашому церковному хорі.

Марія Борук,
реґентка хору



Зліва: Марія Стефанюк, Інна Кекерис, Михайло Тимофіїв, Петро Терпелюк, Люба Гундер, Марія Борук, Юстина Ковалюк.

Ім'я Григорія Нестора занесене до „Книги рекордів України"

15 березня у найстарішого українця Григорія Нестора (див. „Свободу" від 23 лютого) був день народження. З нагоди цієї події до села Старий Яричів, що за 25 км від Львова, прибуло багато журналістів. Свої репортажі зробили 10 телеканалів. Дід Григорій ні скільки не здивувався приїздові кореспондентів. Він вже навчився позувати перед телекамерами, фотоапаратами, сміливо говорити в диктофон, мікрофон. Бо після того, як його оголосили претендентом на ролю найстарішої людини плянети, до діда Григорія з початку нового року виявили інтерес журналісти з усього світу. З Києва прибув представник „Книги рекордів України" Ігор Підчібій, який вручив Григорієві Нестору диплом на право називатися найстарішою людиною України.

– Григорій Нестор на два роки старший від офіційної світової рекордсменки, він має право здобути звання найстарішого мешканця плянети і вписати своє ім'я в „Книгу рекордів Гінеса". Ми для цього вже подали заявку на реєстрацію нашого українського рекорду. Треба тільки зачекати дватри місяці, – сказав І. Підчібій.

Двері хати не зачинялись – все прибували гості і вітали дідуся, бажали здоров'я. Того дня в тихому сімейному колі зібралась вся родина знаменитого старця. Приїхали Віра, Надія, Любов і Олег – онуки по братові Ількові, Оксана Савчук – онука по сестрі Катерині, її чоловік, троє дітей. Родина Савчуків, де мешкає дід Григорій, переконана, що він для них є оберегом щастя і добробуту.

Лариса Марчук

Читайте „Свободу"
на сторінці Інтернету:
www.svoboda-news.com

Зустрілися українці Дніпропетровська



ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 4 березня в Центрі української культури, де керівником Клавдія Мірецька, відбулась зустріч українських патріотів з нагоди сиропусної неділі. На фото: журналістка обласного радіо Таїсія Ковальчук з учасниками зустрічі. Поруч з нею – голова Братства ОУН–УПА Степан Андрушків.



Артист оперного театру Віктор Парубець з учасниками ансамблю Раїси Яцевич.

Сестри Павлишини співали в Генеральному консульстві України



Надія і Наталя Павлишини з новим диском.

НЮ-ЙОРК. – 29 березня в Генеральному консульстві України в Ню-Йорку відбулась презентація компакт-диску „Сестрички"дуету „Чисте джерело" – сестер Надії і Наталі Павлишиних, яку провело товариство „Любов до культури і традиції". Це вже другий компакт-диск дуету.

У зустрічі з сестрами і авторами диску взяли участь Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко з дружиною Оленою, виконуючий обов'язки Представника України в ООН Віктор Крижанівський з дружиною Оленою, представник Міністерства оборони України в ООН генерал Леонід Голопатюк, гості з ряду громадських організацій. Після молитви о. Марію промовляли Микола Кириченко і музичний керівник дуету, батько дівчат Ігор Павлишин, який висловив подяку усім, хто допоміг у завершенні тривалої праці з випуску диску, зокрема вчительці сестер Заслуженій артистці України Лідії Остапенко, артистці Аллі Куцевич, власникові студії звукозапису „Audio Recording and Music Production" Ярославові Галатинові, фотомайстрові Ярославові Кулиничеві, мистцеві Степанові Слуцькому, численним спонзорам.

Надія і Наталя Павлишини виступили з концертом українських народних, авторських і обрядових пісень під супровід на бандурі до обрядових пісень А. Куцевич. Завершальну пісню про Україну сестри виконали разом з Л. Остапенко. До кожного циклу пісенних творів дівчата виходили в інших, незмінно гарних строях, пошитих у Львові. Вела концерт мама дівчат Віра Павлишин, яка читала вірші Ліни Костенко, Оксани Лиховид, Павла Дубова, гуморески Павла Глазового. Вона зачитала вітальні листи з цієї нагоди, а Мирослава Роздольська зачитала вітання від Патріярха УГКЦ Любомира Гузара.

В. Крижанівський вручив сестрам квіти, а грошові подарунки дівчатам вручили Надія Шміґель і Всеволод Саленко.

Наступні концерти сестер Павлишиних з представленням нового диску відбудуться 5 травня в домі Державницького фронту в Ню-Йорку, 13 травня – в залі Церкви св. Йосафата у Трентоні, Н. Дж.

З питань придбання нового диску можна звернутися не тел.: (718) 545-8534 або (646) 894-8534, також електронною поштою: pavlishyn@hotmail.com

Левко Хмельковський



Під час концерту в Генеральному консульстві України в Ню-Йорку.



Зліва: В. Крижанівський, А. Куцевич, В. Павлишин, М. Кириченко, Павлишин, Я. Галатин, сестри Павлишини – в центрі. Фото: Л. Хм.

Концерт „Мая-квартету" в УІА

НЮ-ЙОРК. – Ансамбль „Мая-квартет" складається з першої скрипачки Тріші Парк, альтистки Елізабет Оукс та челістки Ганни Гольман. Єдиним чоловіком є другий скрипаль Зоран Яковчіч, що виступав солістом з провідними оркестрами в Европі, Японії та Китаї, був 10 років першим скрипалем „Есекс-квартету". У „Мая-квартет" він вніс великий досвід і, граючи партію другої скрипки, ставить її на рівні солюючої. Подібний підхід має альтистка, тому їх гра, крім красивого тону та прецизного ритму, надає музиці кольору та гармонійного характеру. Таким чином, середні інструменти стали на рівні першої скрипки та челя.

„Мая-квартет" вперше виступив на сцені Українського Інституту Америки (УІА) 31 березня з програмою композиторів тевтонської частини Европи (Північна Німеччина, Данія, Англія і Скандинавія). Квартет виконав твори сучасних композиторів, зокрема „Квартет ч. 3" П'єра Жальберта. Твір цей збудований за сучасними технічними принципами, повний несподіваних спалахів і прийомів, ілюструючи головну ідею казки Крістіяна Андерсена, в якій героїня прибирає ім'я Мая. Ця композиція зумовила ансамбль прийняти офіційну назву „Мая Стрінґ Квартет".

Концерт почали „Квартетом оп. 10, ч. 2" Бетговена. Цей твір називають „компліментом" – за елеґантну привітність двох перших частин. Він є один з найдотепніших квартетів майстра. Тут всі інструменти мають багато орнаментів, які були написані для першої скрипки, що мов лоза піднімалася до стратосферних вершин. Скерцо виповнене синкопами з циганськими ритмами. Фінал зайнятий тематичним матеріялом, де проводиться спільний діялог кожного інструменту з іншими.

На закінчення концерту „Мая-квартет" відзначив 100-ліття з дня смерти норвезького композитора Едварда Ґріґа, виконавши його драматичний „Квартет ґ-моль" з 1878 року. Ансамбль надхненно зіграв також повільну частину з „Квартету ґ-моль" данського композитора Карла Нільсена, другого послідовника Ґріґа, що вжив ту саму тонацію. Цей жест ще раз підкреслив вірність „Мая-квартету" творчости тевтонських композиторів.

Богдан Марків

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Українське історичне товариство. „Український історик", том XLIII, журнал історії і українознавства. Третій міжнародний конґрес українських істориків. Ню-Йорк, Київ, Львів, Острог, Торонто, Париж, 2006 рік.

Літопис УПА. „Боротьба з аґентурою: протоколи допитів Служби Безпеки ОУН в Тернопільщині 1946-1948", том 43, книга 1. Торонто - Львів, 2006 рік.

Літопис УПА. „Боротьба з аґентурою: протоколи допитів Служби Безпеки ОУН в Тернопільщині 1946 -1948" том 44, книга 2. Торонто - Львів, 2006 рік.

Літопис УПА. „Генерал Роман Шухевич - Тарас Чупринка, Головний командир УПА". Том 45. До 100-річчя від дня народження Романа Шухевича (1907-2007).

Ярослав Стех. „Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини XIX-XX століть", збірник есеїв, частина перша. Це своєрідна літописна енциклопедія, до якої увійшли матеріяли про передових та визначних українців з царини культури, науки, освіти та церкви, а також про учасників визвольних змагань XX століття. Видавництво „Сполем", Перемишль - Львів, 2006 рік.

Настасія Марусик-Жмендак. „Барви Буковими", книга-альбом містить орнаментальні зразки буковинської вишивки XIX-XX сторіч. У багато ілюстрованій книзі-альбомі, створеній на експедиційних матеріялах автора, музейних матеріялах України, США висвітлено художню вишивку Буковини. Показано також ролю і місце вишивки в оформленні народного одягу. Видавництво „Народні джерела", Київ, 2006 рік.

Д-р Михайло Шкільник. „Україна у боротьбі за державність в 1917-1921 роках", спомини і роздуми. Книга д-ра М. Шкільника поєднує в собі спогади й міркування автора про короткий, але незвичайно важливий етап в новітній історії українського народу – період української революції та державного відродження. Видавництво оо. Василіян, Торонто, 1971 рік.

Назар Козак. „Образ і влада", княжі портрети у мистецтві Київської Русі XI ст. Це дослідження присвячено княжим портретам – композиціям, що містять зображення представників династії Рюриковичів. Видавництво „Ліґа-Прес", Львів, 2007 рік.

Пантелеймон Куліш. „ Повість про український народ" – визначна пам'ятка української суспільно-історичної думки середини XIX століття. У книжці стисло викладено історію України від початків козацтва до XIX століття. Для науковців, студентів, широкого кола читачів. Видавництво „Літопис", Львів, 2006 рік.

Видання журналу „Бористен". „Січеславці – про Багряного". Книга присвячена 100-річчю від дня народження Івана Багряного. Видавництво „Пороги", Дніпропетровськ, 2006 рік.

НОВІ ВИДАННЯ

Воскресила магією слова

Ліда Палій. Дитинство, заметене часом. Спогади. „Ярославів Вал“. 2006

Це дуже гарне видання. Дивлячись на нього, маєш усі підстави сказати про високу поліграфічну культуру, яка його характеризує. Ориґінально закомпоновані зображення обкладинки (дитяча світлина героїні й оповідачки, її довірливі очі, звернені в майбутнє, якого вона ніколи не могла б угадати, а в її обличчі світяться чистота й лагідність; одне слово, чемна й вихована дівчинка з доброго дому, яку завихорить час і понесе світами, як листок з осіннього дерева...).

А ще тут же, на обкладинці, як мотто, вдало закомпоновано двома кольорами уривки з її повіствування: „Десь із мряковиння прасвіту дитинства пригадую обличчя мами, похилене над моїм ліжечком, і блиск перлів у сережках, що похитувалися на срібних ланцюжках, як краплі молока...“.

І другий образ: „Образи із того часу, коли була ще малятком, залишилися в пам’яті, наче старі фотографії: чорно-білі й нечіткі по краях. Швидко відчула, однак, що життя сонячне, блискуче, різнобарвне й понад усе цікаве...“.

Отже, Галичина кінця двадцятих років двадцятого століття. Український світ, зафіксований дитячими очима. Обличчя добрих людей, пронесені юною пам’яттю крізь десятиліття. Гімназія, пластунство, загадкові кам’яниці Львова, село Терпилівка побіля Тернополя, друзі дитинства, які рушили в еміґрацію разом з родиною Паліїв. Дороги передвоєнної Европи. Світове розлуння війни над її отроцькими літами...

І – знімки, з яких на читача дивляться люди, котрих уже немає, але які живуть у її пам’яті, діють у її спогадах. За ними постають характерні вчинки, вони кажуть важливі слова. За епізодами їхніх доль – „біографія“ українського народу. Без цих подробиць вона, звичайно ж, неповна. Важливо для культури видання, для самого його настрою, що знімки, несучи в собі таїну й кольорит того часу, мають просто відмінну поліграфічну якість, тому легко бачиться кожна рисочка на людських обличчях, за кожною вгадується живий людський характер, а подекколи – й те, що чекає цю людину в майбутньому на складних перехрестях епохи.

Своєю книжкою Л. Палій воскрешає далекий час, людей, події, що лишилися в її пам’яті від дитячих літ. Нагадаю читачеві, що Л. Палій – поетеса, прозаїк, мистецтвознавець, художниця. Була останнім головою Об’єднання українських, еміґраційних письменників „Слово“. Її перу належать такі популярні в шанувальників літератури книги, як збірки поезій „Дивовижні птиці“, „Жінка у вікні“, подорожня проза, зібрана в книгах „Світла на воді“, „Без Вітчизни“. Характеризуючи ці твори, Михайло Слабошпицький писав: „Ліда Палій „намандрувала“ кілька книг. Ця, умовно кажучи, подорожня проза не має нічого спільного з тим, що пишуть чи архіважні, чи верхоглядні туристи. Лише вряди-годи промайне в тексті якась географічна подробиця або довідка про країну, якою мандрує Л. Палій. Авторка майже цілковито зосереджена на тому, що діється в її душі. Це – з подорож до себе, до свого розуміння речей і людей...“.

А Юрій Шерех писав у своєму листі до Л. Палій: „Я був приємно вражений свіжістю і чистотою Вашої мови... “.

Взагалі треба сказати, що літературна творчість Л. Палій має цілу колекцію захоплюючих оцінок, де зустрічаємо імена Віри Вовк з Бразилії, Івана Фізера та Богдана Рубчака зі США, Марини Антонович-Рудницької та Славка Новицького з Канади, Петра Перебийноса, Миколи Сома та Петра Сороки з України...

„Дитинство, заметене часом“ з’явилося в рік ювілею цієї талановитої творчої особистости, що живе в далекому Торонто. І знаменно, що ця книжка своєю врочистістю вигляду й усіма своїми компонентами нагадує свято. Видавці склали нею екзамен на високу культуру видання. А Ліда Палій зробила те, що може зробити письменник – живою водою слова воскресила те, що здавалося назавжди втраченим.

Світлана Короненко
Квітень 2006 р.

Стаття про книжку Л. Палій „Дитинство, заметене часом“ була надрукована в „Літературній Україні“ від 11 січня 2007 року. Передруковуємо за дозволом авторки.

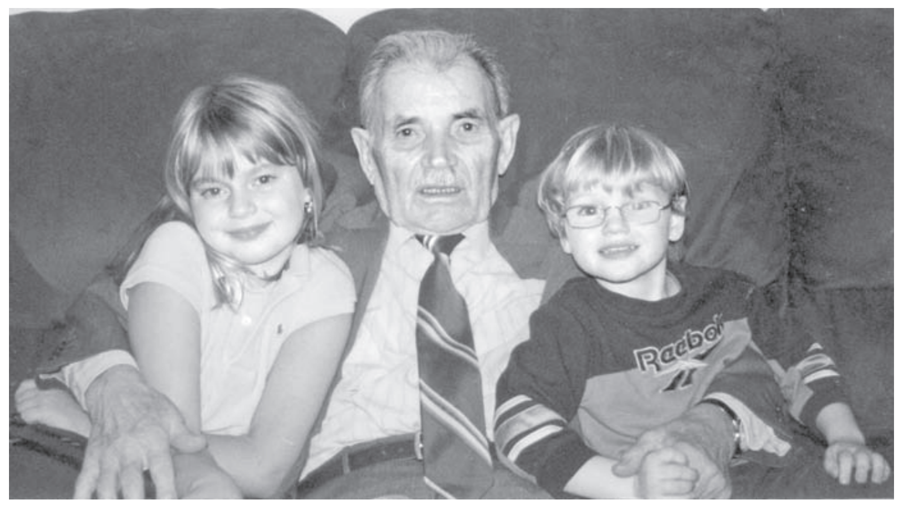
Ювілей Ярослава Кулинича



Я. Кулинич фільмує 25 березня збори кредитової кооперативи „Самопоміч“.
Фото: В. Лопух

24 березня відомий український мистець в галузі фотографії і кінематографії Ярослав Кулинич відзначив своє 80-річчя. Щоправда, ця дата виповнилася в його житті трохи раніше, але хвороба змусила запросити друзів пізніше.

Щиро вітали Я. Кулинича д-р Оля Кос, Володимир Процик, Ростислав Василенко, Люба Витвицька, Михайло Лукмишина, Оксана Лиховид, інші представники української громади, а також численні члени родини Кулиничів.



Ярослав Кулинич з внуками Роксоляною і Юліяном.

СПОРТ

Вістки з УСВТ „Чорноморська Січ“



Перша група учасників Спортової школи „Ч. Січі“ перед виїздом на Ігри Молоді в 2006 році.

Новий ланковий з відбиванки

30 березня в домівці УСВТ „Чорноморська Січ“, в новому Українському Американському культурному центрі (УАКЦ), Ню-Джерзі, відбулися чергові наради управи УСЦАК, якими проводив голова Мирон Стебельський. Він повідомив, що у Філядельфії відійшов у вічність відомий в минулому спортовець, визначний футболіст д-р І. Павлічка. Присутні вшанували його пам'ять хвилиною мовчання. Був представлений новий ланковий з відбиванки Мирон Биц, провідний діяч у відбиванковому клюбі Моріс-кавнті, який тепер тренується в новій спортовій залі УАКЦ.

Нові правила чемпіонату з копаного м'яча

21 липня у Сиракюзах відбудуться змагання на першість з копаного м'яча. Президент УСК „Україна“, Сиракюзи, Ярослав Концеград розповів про підготування до цього турніру УСЦАК, в якому братимуть участь шість українських дружин Східного узбережжя США. Це буде перший турнір з копаного м'яча на терені Східньої делеґатури УСЦАК, який проведе Український спортовий клюб активістів нової еміґрації. Ланковий з копаного м'яча УСЦАК Євген Чижович повідомив про зміни у правилах чемпіонату УСЦАК, згідно з якими переможці турнірів за Чашу Великих Озер і Східнього узбережжя Америки автоматично стають співчемпіонами УСЦАК. Остаточно не виключаються фінальні змагання між переможцями делеґатур, якщо вони матимуть бажання і можливості їх провести. В такому випадку тільки переможець таких змагань стане чемпіоном УСЦАК.

Українські спортові ігри молоді

Про наступні Українські спортові ігри молоді доповів заступник голови УСЦАК Іриней Ісаїв. Управа оселі СУМ, де мають відбутися ігрища, запропонувала провести їх 4–5 серпня, але у ці дні не можуть взяти участи інші українські спортові осередки. Уповноважено І. Ісаєва звернутися до управи оселі СУМ в справі Ігр.

М. Стебельський поінформував присутніх про цьогорічні чемпіонати УСЦАК з тенісу і плавання, які традиційно відбудуться на оселі УНСоюзу Союзівці в часі Дня праці. Їх проведуть ланкові УСЦАК Юрій Савчак (теніс) і Марійка Бокало (плавання).

Марко Гованський, член проводу ланки копаного м'яча УСЦАК, з приводу участи збірної УСЦАК в турнірі Української діяспори, що відбувся в Австралії, повідомив, що українські активісти цього спорту в Австралії схильні влаштувати другий турнір в 2008 році, а чергові турніри мали б проходити в інших країнах світу, де є активні українські спортові осередки.

Запропоновано запросити одну з українських дружин Австралії взяти участь в турнірі копаного м'яча 4-ої Української спортової олімпіяди, яку готує УСО „Тризуб“ у Філядельфії в 2008 році, а після цього скласти пляни світових турнірів української діяспори в майбутньому.



Дружина старших юнаків Спортової школи „Ч. Січі“, що здобула золоті медалі на Іграх молоді в 2006 році.

Літня Спортова школа на Союзівці

38-ий спортовий вишкіл українського юнацтва, що його проводить УСВТ „Чорноморська Січ“, в цьому році знову відбудеться на спортових базах Союзівки. Вишкільні програми з копаного м'яча, відбиванки, тенісу і плавання триватимуть два тижні – від 22 липня до 4 серпня. Вишколи проведуть досвідчені інструктори Андрій Панас, Гриць Сергіїв, Ярослав Твардовський з копаного м'яча, Михайло Завадівський – з відбиванки, Стефан Сосяк – з тенісу і Мариня Ноженко – з плавання.

З учасниками школи також працюватимуть помічники інструкторів, опікуни та члени проводу табору. Цьогорічний вишкіл спортового юнацтва дуже важливий ще й тому, що в наступному році має відбутися 4-та Українська спортова олімпіяда діяспори, в якій заповіли свою участь українські спортові осередки з Великобританії і Австралії. Багато учасників школи змагатимуться на цій Олімпіяді в різних дружинах українських спортових осередків. Першою їх спробою стануть Українські спортові ігри молоді на спортових базах оселі СУМ в Еленвілі, Н. Й.

Вишкільні програми Спортової школи здобули визнання і були відзначені в американських і українських спортових інституціях, як зразкові. Їх застосовують в кількох американських школах південного Ню-Джерзі, з яких учителі фізичної культури з учнями побували на однотижневому стажуванні в нашій Спортовій школі. Випускники Спортової школи Андрій Панас, Гриць Сергіїв, Ярослав Твардовський, Маріян Хамуляк, Дарія Твардовська-Вінсент беруть активну участь в українському спортовому житті.

Омелян Твардовський

Зустріч з Україною після тривалої розлуки

14 квітня відзначатиме своє 85-ліття постійний дописувач і жертводавець „Свободи" д-р Павло Пундій з Чикаґо – відомий історик в галузі української медицини, літератор, багатолітній архівар Українського лікарського товариства Північної Америки. Вітаємо шановного приятеля „Свободи" з 85-літтям і подаємо розділ з книги Петра Сороки „Павло Пундій. Життя і творчість" (Тернопіль, 1999).

Павло Пундій незмінно мріяв хоча б на кілька днів відвідати рідний край. І такій мрії судилося здійснитися у серпні 1971 року. Саме тоді д-р Пундій з дружиною Дарцею і донечкою Ларисою придбали путівки і виїхали з чикаґською групою через „Northwestern Travel Agency" в Україну.

Дорога пролягала через Москву, звідки радянський літак узяв курс на Крим. В Симферополі ночувати довелося на столах місцевої залізничної станції. Вранці вимучених важкою безсонною ніччю туристів автобусом відвезли до Ялти, де поселили в готелі, що колись слугував за царські палати. Ця гарна зовні будівля усередині була занедбана і брудна, у приміщеннях не було води, і скрізь стояв такий важкий затхлий запах, що мимоволі паморочилося у голові. Люди відпружилися тільки після того, як покупалися у Чорному морі. Після кількох днів перебування в Криму екскурсантів відвезли до Львова.

Родині Пундіїв влада не дозволила відвідати рідне село Косів, тому рідня була змушена приїхати до Львова. Зустріч була дуже теплою і зворушливою, з палкими обіймами і сльозами радості на очах. Косівці надзвичайно зраділи щедрим подарункам, які привезло сімейство Пундіїв.

Наступного дня відбулася зустріч з д-ром Миколою Бідочком із Стрия і д-ром Михайлом Кравцем з Кемерова в Сибіру. Поведінка останнього виявилася досить дивною і навіть підозрілою. М. Кравець після війни був вивезений з батьками в Сибір, де його батько помер, а він закінчив медичний інститут і працював лікарем. Він, мабуть, отримав спеціяльне завдання КҐБ, щоб вивідати, з якою метою прибув д-р П. Пундій в Україну і чи не має він зв'язків з колишніми членами УПА.

„Це була цікава історія, – згадує П. Пундій, – він приїхав з валізою, гарно вбраний, дістав окрему кімнату в тому самому готелі „Львів". Після нашої першої зустрічі запросив мене ввечері до своєї кімнати та частував вином. Зразу почав мене випитувати про український націоналістичний рух на еміґрації. Запідозрівши нещирість, я сказав, що цим не інтересуюся і ніколи не був у жодній партії. І на тім це скінчилося. Потім, коли ми поїхали в Карпати і залишилися одні в лісі, я почав його випитувати про нього, але він не хотів про це говорити". М. Кравець підтримував листовний зв'язок з д-ром Пундієм якийсь час, а коли в Україні почалися незворотні зміни, рішуче обірвав його.

Ось як пригадує цю подорож Дарця Пундій:

„З Ялти повернулись ми автобусом до Симферополя, а звідси літаком – до Львова. Літаки в Росії страшні, старі, без доброї вентиляції, а людей повно, що аж зі стін тече. В літаках не дають їсти, лише мінеральну воду пити і цукерки. Все чуєшся, як на гойдалці.

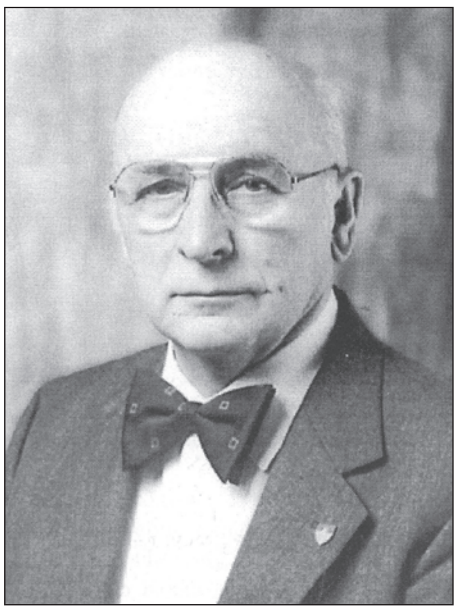
У Львові завезли нас до нового готелю „Львів". Кімнати малі, по два ліжка в одній кімнаті або по одному.

Кожного дня по вечері йшли до моєї родини в гості на вечерю. З моєї родини дві кузинки мають один покій і кухню на три родини. Друга – чотири особи – один покій, кухня і лазничка. Третя – чотири особи – дві малі кімнати, кухня і лазничка.

У наших кімнатах були підслухові апарати, і ми не раз боялися. На вулиці, коли я запитала про дорогу до бабці, один чоловік сказав мені: „Ви не признавайтеся, що ви з Америки, бо за вами стежать. Не оповідайте нічого, бо це небезпечно. Я знаю про це, бо відсидів в Сибіру 10 років за політику, а коли повернувся, став простим робітником".

У кожному місті є крамниці „Каштан", де речі купують за валюту, і смішно то виглядає, бо при дверях сидить жінка і впускає чужинців, а своїм каже, що зачинено. В „Каштані" можна купити за доляри біжутерію, килими, телевізори, авта, годинники, горілку і всякі інші дрібниці, які на рублі взагалі не дістанеш.

Четвертого дня поїхали ми в Карпати. День був дуже гарний, по дорозі чудові види. Усюди малі селянські хатки з городиками і квітами. Що більше ми зближалися до гір, тим бідніші ставали хати. По дорозі бачили ми також колгоспні великі забудування, де всі селяни мусять працювати. Також вступали ми до одної старої дерев'яної церкви, але була зачинена, то ми через дірку від ключа побачили гарно прибрану рушниками середину церковці".



Д-р Павло Пундій

Загалом у Павла і Дарці Пундіїв залишилися дуже важкі спогади про Україну. Найбільш прикро і болісно вражав життєвий рівень українців, як у місті, так і селі. Скрізь і всюди відчувалося, що люди тут безправні, поневолені тоталітарною системою. І це гірке враження не могли пом'якшити ні теплі зустрічі з рідними і близькими людьми, ні краса і велич навколишньої природи. Відчувалася величезна відмінність рівня життя у вільному світі і в Радянському Союзі. Уже тоді Павло Пундій побачив перші ознаки прогнилости існуючої системи, які згодом призвели до її самознищення.

Повернувшись у США – країну, що стала йому другою домівкою, він полегшено зітхнув. Але в серці залишилася глибока і невигойна рана жалю про дорогих серцю людей і рідного українського народу. Ця рана ще довго ятрилася.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

та

РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ" і „THE UKRAINIAN WEEKLY"

висловлюють щирі співчуття довголітній співробітниці

ІДІ ФОКС

з приводу смерти її матері АСІ ЧАЦКОЇ.

На пошті – нові ціни

Починаючи з 14 травня, американська пошта впроваджує нові, вищі ціни на поштові послуги. Підвищення цін викликане подорожчанням пального, перевезень, охорони здоров'я працівників пошти та ін. За пересилання звичайного листа в межах країни треба буде платити 41 цент, за поштову картку – 26 центів. Благодійна марка на боротьбу проти раку коштуватиме 55 центів. Нові марки вийдуть вже в квітні. Підвищення цін на закордонні відправлення очікується в липні. Докладніше про ціни на поштові послуги можна дізнатися на сторінці інтернету: http://www.usps.com.

СОЮЗІВКА

Soyuzivka for all seasons

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

КАЛЕНДАР ПОДІЙ

У кожний понеділок від 25 червня до 27 серпня 2007 р.– „Steak Night" при музиці „Soyuzivka House" на терасі Веселки.
Кожної середи від 27 червня до 29 серпня „Гуцульська ніч" при музиці „Soyuzivka House" у Ворохті.
Кожної п'ятниці від 29 червня до 31 серпня „Odessa Seafood Night" при музиці „Soyuzivka House" на терасі Веселки.
Кожної суботи від 30 червня до 1 вересня танці – забава при українській оркестрі.

13-15 КВІТНЯ – „Вікенд" української мови в SUNY New Paltz.

20-22 КВІТНЯ – BUG (Brooklyn Ukrainian Group) spring cleaning (volunteer wee-kend).

27-29 КВІТНЯ – Пластова Рада Куреня „Шостокрилі".

28 КВІТНЯ – TAP New York Beer Festival at Hunter Mountain – 10-та річниця! Поїздка автобусом із Союзівки, спеціяльна ціна за кімнату – 60 дол. за ніч. Alfa Phi Delta Fraternity. Semiformal dinner-banquet.

4-6 ТРАВНЯ – „Вікенд" української мови в SUNY New Paltz.

13 ТРАВНЯ – Святкування Дня Матері. Обід від 11:30 ранку до 2-ої по пол. Ціна 15 дол. ++

19 ТРАВНЯ – Tri Valley High School Prom.

25-27 ТРАВНЯ – Memorial Day weekend BBQ, Orchidia patron's reunion, відкриття літнього сезону та забава.

1-3 ЧЕРВНЯ – „Вікенд" української мови в SUNY New Paltz.

4-8 ЧЕРВНЯ – Весняний семінар духовенства Стемфордської епархії.

9 ЧЕРВНЯ – Весілля.

10-15 ЧЕРВНЯ – Тиждень сеньйорів УНС.

15 ЧЕРВНЯ – Wallkill High School Retirement Party. „Вікенд" присвячений батькам, що усиновили дітей з України.

16 ЧЕРВНЯ – Прийняття.

17 ЧЕРВНЯ – Святкування Дня Батька, концерт: „Сизокрилі", соліст – Роман Цимбала, оркестра „Відлуння" з Маріяном Підвірним. Год. 1-ша по пол. Ціна 20 дол. ++

21-24 ЧЕРВНЯ – Конвенція УЛТПА.

24 ЧЕРВНЯ – 6 ЛИПНЯ – Тенісовий табір.

24 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – 1-ий табір „Пташат".

25-29 ЧЕРВНЯ – Exploration Day Camp, Session #1 для дітей віком 7-10 років.

1-8 ЛИПНЯ – Пластовий табір „Пташат" сесія 2.

1 – 15 ЛИПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми-Богачевської, вік від 16 і більше років.

2 – 6 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp. Денний дослідницький табір сесія #2 від 7 років.

6-8 ЛИПНЯ – Святкування Дня Незалежности США. Tiki Bar – вечірка, концерти, забава.

8 – 10 ЛИПНЯ – 25% знижки на всі кімнати.

11 – 15 ЛИПНЯ – Фестиваль української культури та фільму. Виступ учасників танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської. Українські фільми представлені Юрієм Шевчуком. Виставка картин українських мистців.

13 – 15 ЛИПНЯ – „Вікенд" української мови у SUNY New Paltz.

15 – 20 ЛИПНЯ – Денний табір української спадщини, 1-ша сесія, для дітей віком 4–7 років.

15 – 21 ЛИПНЯ – Discovery Camp, для дітей у віці 8–15 років.

22 – 27 ЛИПНЯ – Денний табір Української Спадщини, 2-га сесія для дітей віком 4 – 7 років.

22 – 28 ЛИПНЯ – Спортовий табір „Січі", 1-ша сесія для дітей віком 6 – 18 років.

22 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, 1-ша сесія для дітей віком 8 – 16 років.

27 – 29 ЛИПНЯ – „Вікенд" української мови у SUNY New Paltz.

29 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Спортовий табір „Січ" віком 6–18 років.

В пам'ять про мою сім'ю, замучену в Сибіру

У ч. 1 „Свободи" було вміщено лист Марії Вовк з Рочестеру, Н. Й., яка захоплюється творенням писанок і 2000 року виготовила 2000 писанок на ознаменування двотисячної річниці Різдва Христового. Марія Вовк відома українській громаді. Про неї розповідали американські і українсько-американські засоби масової інформації з нагоди її виставок та подарунків різним інституціям. Усе ж ми попросили Марію Вовк ще раз розповісти про своє життя, і цю її розповідь подаємо.

Я народилася в селі Устрики Долішні, а мій чоловік Дмитро – в селі Черемошня біля Золочева. За фахом він тесля. Усю мою сім'ю більшовики вислали до Сибіру. Брат Остап мав 33 роки, коли його засипало в шахті. Сестрі Гані було 29 літ, коли вона не захотіла більше жити в неволі. Мама в Сибіру мала 53 роки і померла на серце. Тато, коли загинув Остап, не захотів більше жити і перестав їсти. Наймолодший мій брат у Воркуті прийшов з каторжної праці додому, заснув і не прокинувся. Старший брат у 1946 році мав 26 років, був сотником у підпіллі, і коли їх в бою оточили вояки з НКВД, останню кулю залишив для себе.

Я потрапила до Німеччини у табір праці зовсім юною, в 16 років. Пам'ятаю, як ми опинилися з моїм приятелем Дмитром між двома лініями фронту і понад два тижні сиділи у землянці без їжі, під вибухами снарядів і бомб. Квітень того року був дуже холодний і ми замерзали, а коли вийшли з землянки, то ноги і плечі були геть в чиряках... Ми узяли шлюб в 1944 році, а у травні 1946 року народилася наша перша дочка Марія. Тепер ми маємо три доньки, усі заміжні. Маємо вже дев'ять внуків і п'ять правнуків.

До Америки ми приїхали у 1949 році і оселилися в Пенсильванії. Я усе пригадувала рідну Україну, наше село, де ми зростали з меншою сестрою Іреною під наглядом сестер з недалекого монастиря. В Америці у мене погіршилося здоров'я – починалася туберкульоза, були камені в жовчному міхурі. Не маючи сили до праці, стала вишивати українські строї. Мої дві доні ходили до католицької школи, і священик зацікавився моєю особою і творчістю, бажанням танцювати. Надія Гамільтон, Марія Саркіс, Марія Пеленська і я запросили нашого славного хореографа Авраменка до нас з Ню-Йорку навчити молодь українських танців. Він був з нами кілька тижнів. Тоді ж я купила швейну машину і почала шити українські строї. За тим захопленням я забула про свої хвороби, одужала, бо треба було вчити дітей українського танцю. В нашій міжнародній католицькій групі було багато дітей інших національностей, і для них теж треба було шити строї народів Європи, так я пошила 200 різних строїв. Але ми жили в Америці, і я вирішила шити для ляльок шати в американських барвах. Ми виливали і розмальовували постаті анголів і Матері Божої. А також я розмальовувала писанки.

Це була обтяжлива праця: треба було в крамниці вибрати гарні яєчка, випорожнити їх і вміст зварити для годівлі птахів (прилітало їх до двохсот відразу). Потім яєчка розписати... Але я робила це в Ім'я нашого Господа і України, в пам'ять про мою загиблу сім'ю...

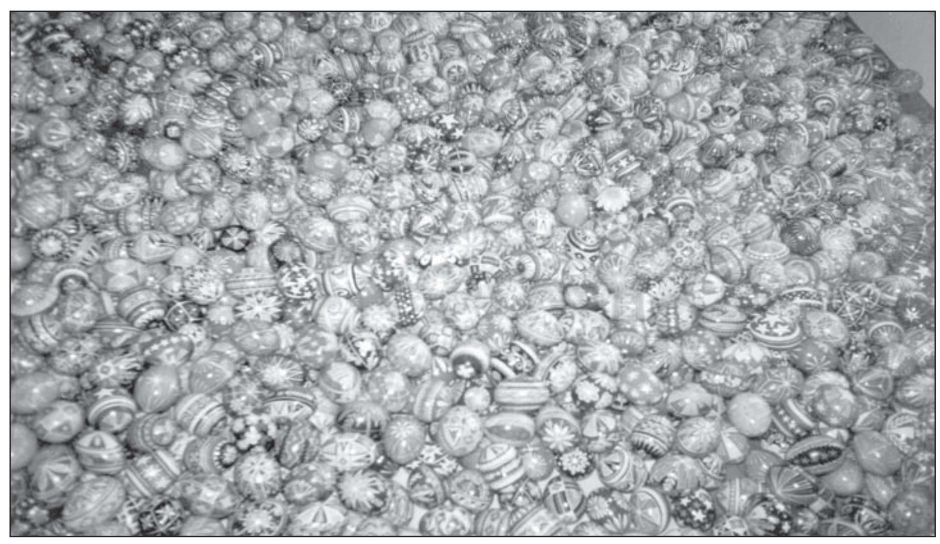
Ляльки в американських суknях я дарувала багатьом президентам США, іншим провідникам держави.



Марія Вовк у своїй робітні



Зачарований писанками внук Джим.



Тисячі писанок марії Вовк.

ФІЛАТЕЛІЯ

Канадська марка на честь Лео Мола



На листах з Канади до „Свободи" час від часу з'являються поштові марки з зображенням скульптури Лео Мола „Лісоруби", випущеної у 2002 році. Цю скульптуру відомий мистець українського походження створив спершу у малій формі з бронзи в 1978 році, а в 1990 році виготовив її у великому розмірі. 18 червня 1992 року відбулося урочисте відкриття її у парку, який у Вініпегу названий „Сад скульптур Лео Мола", де є й „Лісоруби". Мистець подарував цьому місту понад 200 бронзових скульптур.

Л. Хм.

Наукове Товариство
ім. Шевченка в Америці
повідомляє своїх членів та громаду,
що 9 квітня 2007 р. відійшов з цього світу

мґр
ЮРІЙ НАВРОЦЬКИЙ
(1944-2007)

довголітній працівник НТШ-А,
архівіст, історик.

Народжений в Україні,
у Підволочиську Тернопільської области.
Випускник Вроцлавського Університету.
Працював директором школи та
у Вроцлавському воєводському архіві.
1983 року виїхав до Америки.
Був постійним автором української газети
„Наше слово“ в Польщі.

Рідним складаємо співчуття.

Управа НТШ-А в Америці

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У БОЖУ ВІЧНІСТЬ
нашого дорогого МУЖА та БАТЬКА

св. п.
д-ра ЗИНОВІЯ ҐІЛЯ

будуть відслужені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

- у церкві св. Миколая в Бафало, Н. Й.
  18 квітня 2007 р. о год. 10-ій ранку;
- у церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж.
  19 квітня 2007;
- у церкві св. Миколая в Торонто, Канада
  18 квітня 2007 р. о год. 9-ій ранку;
- у церкві Благовіщення в Дженкінтавн, Па.
  18 квітня 2007 р. о год. 8:30 ранку;
- у монастирі о. Василіян в Гошеві Івано-Франківської області
  в Україні – 18 квітня 2007 р.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

ВОЛОДИМИРА ҐІЛЬ – дружина
ІГОР ҐІЛЬ – син

Ділимось сумною вісткою, що в понеділок,
9 квітня 2007 р. відійшов у вічність наш дорогий
СИН, БРАТ, ВУЙКО, БРАТАНОК та КУЗИН

св. п.
ЮРІЙ НАВРОЦЬКИЙ
нар. 2 лютого 1944 року

Похоронні відправи відбулися в п’ятницю, 13 квітня 2007 р. з похоронного заведення Петра Яреми до церкви св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

Мати	– Ольга Навроцька
Сестра	– Лідія Навроцька-Длябога
Сестрінки	– Адріян, Денис і Надія Длябоги
Стрийко	– Юрій Навроцький з родиною
Кузини	– Іван Мокрівський з родиною
	– Надія Троян з родиною

Ближча і дальша родина в Україні, Польщі та США

Вічна Йому пам’ять!

Зі смутком повідомляємо, що у вівторок, 27 березня 2007 р.,
проживши 86 років, відійшла у вічність у Jenkins Twp, PA

св. п.
ОЛЬГА АЛИС МАЛІЩАК
нар. 12 квітня 1920 р. в Ансонії, Кон.,
донька покійних Івана і Параски Астряб Глива,
сестра покійних Мілдред Модреської і Анни Омалія,
вдова по св. п. Михайлові.

Покійна Ольга була довголітньою секретаркою
29-го Відділу Українського Народного Союзу, який репрезентувала
на Конвенціях УНС; була членкою Греко-Католицької парафії
Преображення Господнього в Nanticoke, PA.

ПОХОРОН відбувся 30 березня 2007 р. із Simon S. Russin Funeral Home, Plains, PA.

Залишилися у смутку:

племінники і племінниці – Мартин Омалія з дружиною Шері, Михайло Модреський, Сінди Томас, Емі Омалія, Бет Анн Вулі, д-р Михалина Торбік, Михайло Модреський.

Вічна Їй пам'ять!

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ
1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНИЦЯ В ДЕТРОЙТІ

Ділимося сумною вісткою з членством і
українською громадою про те, що в середу,
14 березня 2007 р., відійшов у вічність
довголітній член станиці

св. п.
ЗЕНОВІЙ ДАЦКІВ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17 березня 2007 р. з церкви св. Йосафата у Ворен на цвинтар Воскресіння у Монт Клеменс.

Горем опечаленій родині Покійного
складаємо наше щире співчуття.

Управа станиці

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у вівторок, 27 березня 2007 р. відійшов у Божу вічність наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ і ВУЙКО

СВ. П.

д-р ІВАН ПАВЛІЧКА

нар. у с. Іванівці, Жидачівського району, Україна.

Відвідини і ПАРАСТАС відбулися в п’ятницю, 30 березня 2007 р. в Fletcher-Wasevich Funeral Home, Philadelphia, Pa.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 31 березня 2007 р. в Українській католицькій церкві Царя Христа у Філядельфії, а відтак на цвинтарі св. Марії при Fox Chase Road, Jenkintown, Pa.

У глибокому жалю і смутку залишилися:

дружина – ТЕТЯНА
донька – ЯРОСЛАВА ЛІ з мужем РОБЕРТОМ
внуки – РОБЕРТ з дружиною ЕМІ
– ХРИСТЯ з мужем ДЖІМОМ і дітьми ДЖІМОМ та ЕВАНОМ
донька – МАРІЯ ТАТУНЧАК з мужем БОРИСОМ
внуки – ТАМАРА ТАТУНЧАК-ЧОУ з мужем ДЖІМОМ
– БОРИС
– УЛЯНА
донька – ТАМАРА ПАВЛІЧКА
сестра – СТЕФАНІЯ ВАСИЛЮК – з донькою МОТРІЄЮ і дітьми ХРИСТИНОЮ та РОМАНОМ,
із сином ОРЕСТОМ з дітьми АНДРІЄМ, ДАНИЛОМ і ТАНЕЮ
кузин – МИХАЙЛО ПАВЛІЧКА з дітьми СТЕФАНІЄЮ і МИРОНОМ та їх родинами в Канаді
шваґерка – АННА ГАСИН з мужем ГРИГОРІЄМ і синами ГРИГОРІЄМ та ІВАНОМ
свати – ОМЕЛЯН і НАТАЛЯ ТАТУНЧАКИ з донькою ВІРОЮ АНДРЕЙЧИК з мужем РОМАНОМ та дітьми РАЇСОЮ і сином МАРКОМ з дружиною ЯРИНОЮ
та ближча і дальша родина в США і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В пам’ять Покійного можна складати пожертви на:
Спортовий клюб „Тризуб“; Український Освітньо-Культурний Центр у Дженкінтавні, Па; Українську Федерацію Америки в Elkins Park або на ЗУАДК.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 5 квітня 2007 р., на 84-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ВУЙКО

СВ . П.

ЯРОСЛАВ БІЛАНЮК

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 10 квітня 2007 р. о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 11 квітня 2007 р., о год. 10:00 ранку в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Духа, Hamptonburgh, NY.

У глибокому смутку залишилися : Дружина, Сини з родинами та ближча і дальша рідня в Америці і Україні.

Вічна Йому пам’ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви в пам’ять Покійного на Ukrainian Catholic Education Foundation,
2247 W. Chicago Ave.,
Chicago, IL 60622-4828.
http://ucef.org/workucef.htm

ОБ’ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ
з великим сумом повідомляє, що 27 березня 2007 р., у Філядельфії упокоївся в Бозі на 91-му році життя

СВ. П.

д-р ветеринарії

ІВАН ПАВЛІЧКА

родом з села Іванівці, пов. Жидачів

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 31 березня 2007 р. Тіло спочило на цвинтарі у Факс Чейсі, Па.

Вічна пам'ять Покійному!

Родині складаємо слова глибокого співчуття!

Управа ОУВЛ

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що з волі Всевишнього відійшов у вічність на 91-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ЮРІЙ ПАСТЕРНАК

нар. 4 квітня 1916 р. в селі Добровідка, Україна.

Колишній в’язень п’ятьох жорстоких концентраційних таборів.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 11 і 12 квітня 2007 року в Українській католицькій церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Фла. Тіло Покійного буде поховане 17 квітня 2007 р., о год. 11-ій ранку на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ОЛЬГА
син – ЮРІЙ з дружиною ЛОРОЮ
доня – ХРИСТИНА ПАНИЦЯ з мужем ВАСИЛЕМ і синочком МАРКОМ
свати – РОЗАЛІЯ та ІВАН ПАНИЦІ
та ближча і дальша родини в Америці і Україні

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*



ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com



ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039)
Fax: (973) 292-0900

Щоб розмістити рекляму у „Свободі" телефонуйте на
973-292-9800, дод. 3040

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

NEW VHS and DVD
7811 – Роксоляна Vol. 1 DVD + VHS
7812 – Роксоляна Vol. 2 DVD + VHS
7813 – Роксоляна Vol. 3 DVD + VHS
7814 – Роксоляна Vol. 4 DVD + VHS
7815 – Роксоляна Vol. 5 DVD + VHS
7820 – Всесвітній фестиваль – Концерт DVD + VHS
7821 – Ансамбль „Кобза" – 35 роковини, концерт DVD + VHS

Ціна $20.00 VHS, $25 DVD + $5 пересилка. При замовленні отримаєте безкоштовно ікону з Києва.

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

PinlessWorld.com
ТЕЛЕФОНІЧНІ КАРТКИ
10% знижка на всі дзвінки.
5 центів за хвилину до України.
Добре сполучення і обслуга.
www.pinlessworld.com

Y. Kochubey DES, NH, Ph.D
Board Certified
ПСИХОСУГЕСТОЛОГІЯ
* Наркоманія
* Алкоголізм
Тяжкі депресії
Хвороби печінки
Відновлення після хемотерапії

* за щирим бажанням хворого – 100% ҐАРАНТІЯ

Tel.: (845) 887-6039, (845) 583-7515 • Fax: (845) 887-4381 (Реєстрація 12 – 7 веч.)
Monticello, NY

HAIR MODELS
заробіток до 1,200 дол. на день як модель волосся.
Дзвонити до Дженіфер:
1-212-561-1624

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Понад 30,000 читачів щотижня дивляться на наші рекламі! Реклямуйтеся!

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY — Скора гарантована доставка — Fast Guaranteed Delivery — Export-Import

KARPATY TRAVEL

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ:
ВІЗИ, АВІЯКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ і США, СТРАХУВАННЯ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.

Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.
Переписуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ"